

Finnish
A Guide
62-1014E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Opas

Jeffersonville, Indiana, USA

14.10.1963, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

yrittää uudestaan.” Minun oli mentävä töihin ja puhaltelin vanhaan kamiinaan tällä lailla. Ja kurkotin panemaan vanhan radion päälle, ja hän alkoi laulaa: “Ennen kuin lähdit huoneestasi aamulla, etkö ajatellut rukoilla?” Minä vain rojahdin lattialle, “Jeesuksen, Vapahtajamme Nimessä suojaa tälle päivälle?” Voi kuinka mielelläni minä kuuntelen tuon naisen laulua!

¹⁷² Kun minä ylitän tuon joen joskus, uskon, että kuulen rouva Cadlen laulavan siellä. Tiedättehän, olen aina järjestänyt tapaamista. Joen tällä puolella on ikivihreä Puu, tähän tiedätte, Elämän Puu; ja tällä toisella puolella jokea on enkelikuoro laulamassa päivin ja öin, koska siellä ei ole yötä, ne laulavat koko päivän, ymmärrättehän. Minä menen paikalleni ja vain istun ja kuuntelen sitä. Uskon, että kuulen rouva Cadlen laulavan siellä.

¹⁷³ Jumala siunatkoon sinua veli. Minä unohdin hänen nimensä. Mikä se on, veli? [Veli sanoo: “Ned Woolman.”–Toim.] Veli Ned Woolman laulaa teille nyt. Veli Woolman, hienoa että olet täällä tänä iltana. [Veli Woolman laulaa *Sydämeni Kappelin*.]

Opas

¹ Herra siunatkoon sinua, veli Neville.

Onpa hauskaa olla taas seurakunnassa tänä iltana. Ääni ihan vähän käheänä. Aika pitkä sanoma tänä aamuna, ja olen varmasti iloinen että meillä oli se täällä, kaikesta huolimatta. Ja pidin siitä itsekin, sen tuomisesta, ja toivon, että te piditte sen kuuntelemisesta. [Seurakunta sanoo: “Aamen.”–toim.]

² Älkää nyt unohtako, muistakaa aina tämä, että nämä ovat asioita, jotka rakentavat Kristuksen palvelusväkeä. Näettehän, ensin usko, sitten voima. Ja nyt muistakaa, Pyhä Henki ei voi kattaa Jumalan rakennusta ennen kuin nämä asiat ovat toiminnassa Hengen avulla. Ei väliä, mitä te teette, katsokaas. Nämä ovat niitä asioita, jotka rakentavat Kristuksen ruumista, näettekö, nämä asiat. Siis, älkää unohtako, että, että tämä *tässä on* ensimmäinen, se on uskonne. Voima, tieto, ja niin edelleen, lisätään siihen, kunnes täysi määrä on tullut esiin, silloin Pyhä Henki tulee sen päälle ja sinetöi sen kuin yhden ruumiin. Meillä tulee olla nämä asiat. Siksi, Jeesus sanoi: “Heidät tunnetaan hedelmistään.” Katsokaa: hedelmistä! Te ette voi kantaa hedelmää ilman että nämä asiat tuovat ne teihin. Ja sitten, kun kaikki tämä tapahtuu, maailmallisuus ja–ja jumalattomuus, ja niin edelleen, sitten, kun kaikki epäusko heitetään ulos, silloin kaikki maailman asiat ovat hävinneet, silloin ei ole muuta kuin uusi luomus Kristuksessa. Ja Ef. 4:30 sanoo: “Älkää murehduttako Jumalan Pyhää Henkeä, jonka kautta teidät on sinetöity lunastuksenne päivään saakka.” Sinetöity Jumalan Valtakuntaan! Nyt, älkää unohtako sitä. Pitäkää mielessä nyt, ottakaa *nämä* asiat ensin. Sitten sinetöinti on Pyhä Henki, Huippukivi, joka sinetöi meidät Ruumiiseen. Selvä.

³ Meillä on pyyntö, sisar Littleltä, Chicagosta, hänen miehensä on ollut auto-onnettomuudessa ja makaa juuri nyt kuolemaisillaan, sisar Little. Ja Edith Wright, sisaremmme täältä, jonka olemme tunteneet jo kauan, hän on hyvin, hyvin huonona, kotonaan tänä iltana, ja se haluttiin ilmoittaa seurakunnalle, että me voimme rukoilla yhdessä tämän pyynnön puolesta. Ja nyt jos painetaan päämme hetkeksi.

⁴ Rakas Taivaallinen Isämme, me olemme kokoontuneet (uskossa) Jumalan valtaistuimen ääreen, ja me pyydämme sinun jumalallista armoasi näille pyynnöille. Veli Little, auto-onnettomuus, lähellä kuolemaa. Jumala, auta häntä. Olkoon Pyhä Henki hänen sänkynsä vieressä ja tuokoon hänet takaisin

meille, Herra. Ja pikku Edith Wright siellä, minä rukoilen, Jumala, että Pyhä Henki olisi hänen sänkynsä vieressä tänä iltana ja antaisi hänen terveytensä hänelle takaisin. Suo se Isä. Sinä olet luvannut nämä asiat, ja me uskomme ne. Ja me ajattelimme tänä aamuna, ettei välimatka merkitse mitään Sinulle, Sinä olet yhtä suuri toiselle puolelle maailmaa kuin olet toisellekin puolelle, koska Sinä olet kaikkialla läsnä oleva, kaikkivoipa ja loputon. Ja me rukoilemme, Isä, että Sinä täytät nämä pyynnöt Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Amen.

⁵ On todella ilo olla jälleen tänä iltana,... Ja minä tiedän, että on kuuma. Nämä kolme kokousta ovat peräperää, ja on... Tiedän, että joillakin teistä on kaikkiaan viisisataa mailia ajettavana aamuun mennessä. Ja lähtiessäni ylihuomenna, minulla on tuhat neljäsataa sen jälkeen. Niinpä, niinpä minä—minä luotan, että kaikilla teistä on silloin ollut hienoa. Ja minulla on ollut hienoa käydessäni teidän luonanne. On vain yksi asia, jota me olemme toivoneet, monet ovat lähteneet pois, koska ei ole tilaa, me emme voi sulloa käytäville liikaa, silloin palokunta ei hyväksyisi sitä. Niinpä me yritämme saada vähän isomman kirkon, niin, että kun olemme sisällä, ja meillä voi olla istumatilaa ihmisille.

⁶ Ja nyt, milloin tahansa, olette tervetulleita tänne tabernaakkeliin, jossa meillä ei ole muuta oppia kuin Kristus, ei muuta lakia kuin rakkaus, eikä muuta kirjaa kuin Raamattu. Ja niinpä... Ja meidän paimenemme on veli Orman Neville täällä. Ja meillä on monien ihmisten seurakunta täällä, jotka kokoontuvat, yhteiskristillinen tabernaakkeli, johon tullaan ja palvotaan Jumalaa omien omantunnon käskyjen mukaan. Meistä on aina hienoa saada teitä tänne. Ja tulkaa siis, kun voitte, me otamme teidät mielellämme vastaan aina.

⁷ Ja nyt seuraava kerta, sikäli kuin minä tiedän, olla teidän kanssanne, tulee olemaan seurakunnan täydelliseksi tekemisen jälkeen. Ja haluaisin sitten, *Seurakuntajaksojen* jälkeen, sieltä haluamme mennä sitten seitsemään viimeiseen *Sinettiin*, ja seitsemään viimeiseen *Sinettiin* Ilmestyskirjassa, ja opettaa sitä.

⁸ Ja nyt, monta kertaa sairaat ja vaivatut tulevat, ja näiden kokousten aikana, kun tarvitaan näkyjä, ja tulevat erityistä tapaamista varten. Ja jos minä pääsen siihen, silloin en vain kykene tekemään eroa niiden välille, ja, ei, minun on vaikeaa puhua sen jälkeen. Ja jokainenhan tietää että parantamiskampanjoissamme, joissa herra Baxter tai joku hoitaa saarnaamisen, ja minä tulen rukoilemaan sairaitten puolesta, koska se on vähän raskasta. Ja minä rukoilin joidenkin ihmisten puolesta muutama hetki sitten, ja sitten tapasin pikkulapsen täällä, jota lääkärit eivät... jotakin hänen selässään, syntymästä jotenkin. Tuli esiin, minä näin istuvan siellä kipsattuna. Tuo lapsen

Kristuksen kasvoista kasvoihin Hänen suurenmoisessa tulemuksessaan, kun me kohtaamme Hänet ylöstempauksessa, ilmassa. Me pyydämme sitä Kristuksen Nimessä. Amen.

*Rakastan Häntä, minä... (Ettekö tekin?)
Koska Hän rakasti ensin minua
Ja osti pelastukseni
Golgatan ristillä*

¹⁶⁹ Nyt, jos te ette rakasta toinen toistanne, jonka te olette nähneet, kuinka te tulisitte rakastamaan Häntä, jota te ette ole nähneet? Nyt laulaessamme *Minä rakastan Häntä*, tervehtikäämme naapuriamme sydämellisellä rakkauden kädenpuristuksella.

Minä rakastan Häntä,...

[Veli Branham puristaa ympärillään olevien kättä—toim.] Jumala siunatkoon sinua, veli Neville. [Seurakunta jatkaa laulua.]

Golgatan ristillä.

Nostetaanpa kädet Hänelle.

*Minä rakastan Häntä
Koska Hän rakasti ensin minua
Ja osti pelastukseni
Golgatan ristillä*

¹⁷⁰ Hyvästä laulusta puheen ollen, haluatteko kuulla sellaisen? Käsittäakseni meillä on evankelista laulunjohtaja Indianapolisista täällä. Uskoakseni hän laulaa Cadle Tabernaakkelissa. Onko näin? Selvä, sir. Hänen paikkansa on siis Cadle Tabernaakkelissa. Moniko muistaa E. Howard Cadlen? Oi että! Jumala siunatkoon hänen kallista sieluaan. Ilmojen satakieli, nainen, jonka laulua minä rakastan enemmän kuin kenenkään -, jonka olen koskaan kuullut laulavan, oli rouva Cadle, hänen laulaessaan: “Ennen kuin lähdit huoneestasi aamulla, etkö ajatellut rukoilla Jeesuksen, Vapahtajamme Nimessä suojaa tälle päivälle?”

¹⁷¹ Aivan kadun toisella puolella yhtenä aamuna, pienessä kahden huoneen mökissä, nousin ylös, ja olin menossa sytyttämään tulta. Kamiina ei palanut. Ja minä yritin saada sen syttymään, ja tuuli tuli ja pölläytti koko homman päin kasvojani. Ja oli kylmä ja minä olin jäätymäisilläni. Ja pakkanen tuli lattiaa pitkin, ja minä olin paljain jaloin; ja yritin saada tätä pikku peltikamiinaa syttymään, siinä oli pikku savupiippu. Ja minä juuri... Meda ja minä olimme juuri menneet naimisiin vähän aikaa sitten. Ja minä yritin, vanha puu oli märkää eikä tahtonut palaa, ja minä istuin siinä, ja ajattelin: “No voi! Täytyy

suuri Opas on osoittanut meille Sanan polun. Me olemme nyt kulkemassa Sen seudun kautta.

¹⁶³ Isä, Jumala, Sinä olet puhunut heille tänä iltana, ja minä annan heidät Sinulle nyt Sanan voitonmerkkeinä. Jeesuksen Nimessä.

¹⁶⁴ Nyt täällä pöydällä, on nenäliinoja, ne ovat sairaita ihmisiä varten, joku pieni vauva, ehkä, joku äiti, joku sisar, joku veli; jopa pieniä hiusneuloja on pantu niihin. Ja nyt minä pidän niitä ylhäällä lähelläni. Siis, meille on opetettu Raamatussa, että Paavalin kehoilta otettiin nenäliinoja ja hikiliinoja, ja sairaat ihmiset tulivat terveiksi, saastaiset henget lähtivät ihmisistä. Nyt me ymmärrämme, Herra, että Paavali oli ihminen, hän oli vain mies. Mutta kyse oli Pyhän Hengen voitelusta, joka oli hänen yllään, joka siunasi nenäliinat, ja ihmisillä olleesta uskosta siihen, että hän oli Sinun apostolisi. Nyt Paavali on otettu pois meiltä, mutta ei Opasta, Hän on yhä täällä. Ja, Jumala, minä rukoulen, että Sinä siunaaisit nämä nenäliinat, ja johdattakoon Opas heitä tuolle paikalle, tuohon täydelliseen antautumiseen.

¹⁶⁵ Meille on taas kerrottu, että kun Israel seurasi Opastaan, ja he tulivat Jordanille, (siis) Punaiselle Merelle. Aivan tehtävään kuuluen, he pysähtyivät, ja Opas johti heidät sinne. Mitä? Näyttääkseen Kirkkautensa. Ja kun kaikki toivo on mennyt, silloin Jumala katsoi alas Tulipatsaansa kautta, ja jopa tuo vanha kuollut meri pelästyi ja perääntyi, ja siinä oli Israelille tehtynä kulkutie, jota kävellä yli Luvattuun Maahan.

¹⁶⁶ Todella, Herra, Sinä olet yhä tuo sama Jumala. Nämä ihmiset ovat ehkä kristittyjä, ehkä he ovat olleet todella palveluksen tiellä, mutta heidät on tuotu tähän loukkoon, johon sairaus on ahdistanut heidät. Katso alas Jeesuksen Kristuksen Veren läpi tänä iltana, että perkele kauhistuu, hän perääntyy, ja Sinun lapsesi pääsevät yli hyvän terveyden lupaukseen. Suo se Isä. Minä lähetän ne keholtani, heidän keholleen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

¹⁶⁷ Minä noston tämän seurakunnan Sinun eteesi, tuon uskossa heidät suoraan Jumalan loistavalle alttarille sinne Taivaaseen. Sillä jokainen toive olla sairas, mitä sitten onkaan, on väärin, mitä väärää onkin ihmisten elämässä missään, Jumala puhdistaa heidät, tee heistä Sinun ihmisiäsi. Paranna heidät, Isä. Ja elävöittäköön se Voima, joka nosti Jeesuksen haudasta heidän kuolevaiset ruumiinsa ja tee niistä uusia luomuksia Kristuksessa. Anna heille hyvä terveys ja voimaa palvella Sinua.

¹⁶⁸ Muista minua, oi Herra. Minä olen Sinun palvelijasi. Auta minua, kun olen rukouksen tarpeessa. Ja minä rukoulen, että Pyhä Henki opastaa meitä ja käyttää meitä ja johtaa meitä siihen päivään asti, kun me näemme Jeesuksen

ei koskaan tarvitse olla noin rampana, hän tulee olemaan kunnossa. Varmasti, tulee, näettehän. Se, minä tiedän sen. Näettekö, olen vuorenvarma siitä. Niinpä me haluamme pitää uskomme ja uskoa Jumalaan.

⁹ Jokainen teistä, ja monet teistä ovat minulle tuntemattomia, kaikki sananpalvelijat ja niin edelleen. Mikäli en erehdy, tämä on veli Crase. Menikö oikein? Veli Crase, minä–minä olen anteeksipyyntöni velkaa siitä, etten tullut tuohon vihkimistilaisuuteen. Ehkä pääsen sinne viikonlopun kokoukseen, se olisi yhtä hyvä. Onko näin? Bloomingtonissa. Meneekö sinulla hyvin? Hyvä. Jotkut näistä veljistä täällä ovat sananpalvelijoita, oletan. Oletko sinä sananpalvelija? Kyllä vain. Jumala siunatkoon sinua. Ja kuinka monta sananpalvelijaa talossa on, saisinko nähdä kätenne. Oho, onpa tosi hienoa. On ilo saada teidät tänne, todella hauskaa. Jumala siunatkoon teitä aina vain!

¹⁰ Nyt, että voisimme päästä pois todella aikaisin, jotkut menevät Georgiaan, Tennesseehen, New Yorkiin, kaikkialle, tästä illasta, lähtevät tänä iltana. Siis, ajakaa varovasti maantiellä. Jos teitä alkaa nukkuttaa, ettekä halua mennä motelliin, ajakaa sivuun ja nukkukaa, kunnes... Sillä tavalla minä teen. Nähkääs, ajan vain sivuun ja nukun. Älkää, älkää ajako jos olette unisia. Se on paha juttu. Ja muistakaa, ei ole kyse teistä, kyse on lähimmäisestä, jota teidän pitää varoa. Näettekö? Te tiedätte, mihin te olette menossa, te ette tiedä, mihin hän on menossa, niinpä–niinpä teidän täytyy varoa tuota kaveria. Siis, olkaa varma, että te olette koko ajan valppaana, että voitte huolehtia siitä.

¹¹ Nyt, haluaisin lukea tänä iltana kappaleen Kirjoituksista, joka löytyy Johanneksen Evankeliumista. Siis, nämä pikku Sananpaikat joita luemme ja joihin viitataan, antavat pohjaa sille, mitä yritämme sanoa. Ja aina, en ole koskaan, kertaakaan, sikäli kuin suinkin muistan, että milloinkaan tullessani puhujanpöytäni, yrittänyt sanoa mitään vain jotain sanoakseni. Minä aina yritän odottaa, valvoa, tutkia, rukoilla, kunnes tunnen, että minulla on jotakin, joka auttaisi ihmisiä. Jos en voi olla avuksi, silloin minulla ei ole mitään tarvetta seisoa täällä, näettehän. On, yrittää auttaa! Ja nyt tänä iltana, koska, suurempi osa joukostamme on lähtenyt pois, tästä aamusta alkaen, ja heidän pitää mennä kotiin, monien heistä. Mutta tänä iltana, minä sanoin teille, että jos vielä jäisitte, me yritämme pitää vain noin neljäkymmentä viisi minuuttisen puheen jostakin, jonka uskon auttavan meitä, ja aloitetaanpa suunnilleen 7. jakeesta 16. luvussa, ja luetaan 15. jakeeseen asti.

Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköenne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.

Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion:

synnin, koska he eivät usko minuun;

vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe;

ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.

Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa.

Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

¹² Nyt tässä 13. jakeessa. "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen." Mikä on totuus? Sana. "Sillä Hän puhuu, Hän ei puhu itsestään; vaan sen, mitä Hän kuulee, Hän puhuu. Mitä Hän kuulee, Hän puhuu." Toisin sanoen: Hän on tuo Eräs, joka paljastaa sen asian, ymmärrättehän. Ja Hebr. 4. luvussa, Raamattu sanoo, että: "Jumalan Sana on terävämpi ja voimallisempi kuin kaksiteräinen miekka, ajatusten ja aivoitusten, ja sydämen erottaja." Näettehän, "Mitä Hän kuulee, Hän puhuu, ja Hän näyttää tulevaiset." Ymmärrätkö? Mikä tulee tekemään sitä? Pyhä Henki, joka tulee Herran Jeesuksen Nimessä.

¹³ Ja haluaisin käyttää seuraavat minuutit kiinnittääkseni teidän huomionne sanaa "opas" kohtaan, *Opas*. Kuten tiedätte, minulla on ollut metsissä joitakin aikamoisia kokemuksia. Opas, joku, joka näyttää teille paikkoja. Teillä on oltava opas, kun ette tiedä, mihin olette menossa. Ja metsästyksen perehtyneenä, ja maailman joka kolkkaan, minulla on ollut tilaisuus tavata oppaita. Ja minä olen opas, itsekin, Coloradossa, koska tunnen sen maan, karjatilat, niin edelleen, minä voin toimia oppaana Coloradossa.

¹⁴ Nyt, oppaan on tunnettava tie. Hänen pitää tietää, mihin on menossa, ja mitä on tekemässä, ja miten pitää sinusta huolta matkan varrella. Näettekö? Hänen on pidettävä huolta, ettette te tule eksyneeksi. Opas on valittu mies. Valtio valitsee tämän miehen, mikäli hän on opas. Ja, siis, kun lähdetään retkelle erämaahan, jossa te ette ole tottuneet käymään, sinne ei ole hyvä mennä ilman sitä. Rehellisesti sanoen, joihinkin paikkoihin te ette voi mennä ilman sellaista, esimerkiksi Kanadaan. Oppaan on allekirjoitettava teidän

siunatkoon sinua sisar. "Suo minun kadottaa kaikki tietoni." Jumala siunatkoon sinua, sisar. Älä luota ihmistekoiisiin hankkeisiin. Seuraa Opasta, Hän johdattaa sinut kaikkeen Totuuteen. "Johda minua, Herra Jeesus, johda minua." Jumala siunatkoon sinua siellä takana. Voi, monia käsiä on ylhäällä, tarvitsemassa pelastusta. Samalla, kun me...

¹⁵⁹ Alttari tässä, alttarikutsua ei voida tehdä, koska ihmiset istuvat aivan sen päällä. Mutta Hän on todella täällä. Te tiedätte mainiosti ja hyvin nostaessanne kätenne, jotakin tapahtui teidän sydämessänne. Jeesus sanoi: "Joka kuulee minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti minut, sillä on iankaikkinen Elämä." Tarkoititko sitä? Silloin täällä on allas täynnä vettä. Meillä on runsaasti aikaa kastetta varten. Rukoilkaamme.

¹⁶⁰ Taivaallinen Isämme, tämä katkonainen pikku Sanoma tänä iltana, käheän äänen kautta, Pyhän Hengen on täytynyt mennä johonkin. Se meni johonkin, johon Se oli tarkoitettu, ja on monia, Herra, tänä iltana, viitisentoista tai kaksikymmentä nosti kätensä, jotka tarvitsevat Opasta. He käsittivät, että he yrittävät huijata itseänsä. He koettavat sanoa: "Pärjään ihan hyvin", mutta syvällä sisimmässään he tietävät, etteivät pärjää. Ja he haluavat tuntea Sinut, Herra. He haluavat ilmoittautua tälle matkalle. Sinä et ole koskaan ylibuukattu. Ha haluavat ilmoittautua tälle matkalle. He eivät tiedä, kuinka päästä sinne. Kukaan ei tiedä, kuinka viedä heidät sinne; vain Sinä tiedät. He tulevat Jumalan tarjoamaa Opasta, Pyhää Henkeä varten. He ovat nostaneet kätensä.

¹⁶¹ Oi Pyhä Henki ja Opas, tule heidän päällensä. Anna anteeksi jokainen synti. Anna anteeksi heidän laittomuutensa. Ota heidät Kristuksen ruumiiseen tänä iltana, jossa he voivat tuntea Jumalan sähkövirran virtaavan tuon Linjan läpi, joka johtaa heidät Jordanille, ja Jordanin yli Luvattuun Maahan. Saakot he seurata suoraan Sanan kannoilla. Sana sanoo: "Katukaa, ja sitten ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimeen." Älkööt he yrittäkö sitä mitään muuta kautta. Seuratko he aivan Sanan kannoilla, sillä Hän on ainut, joka johdattaa. Siinä ovat–siinä ovat askelmat, joita pitkin kiivetä, kunnes kykenemme saamaan otteen Oppaasta. Suo se Herra. Olkoot he Sinun. He ovat nyt Sinun käsissäsi, voitonmerkkeinä, kukaan ei voi kytkä heitä irti. Minä uskon, Sinä otat heidät heidät pelastettuina ihmisinä. Uskon, että he nostivat kätensä, he eivät olisi voineet tehdä sitä itsessään ellei Jokin olisi puhunut heille. Se olit Sinä, Pyhä Henki ja Opas.

¹⁶² He näkevät, että hetki on päättymässä, sumu on levittäytymässä maan päälle, suuret oppijärjestelmät ja–ja jutut ovat yhdistymässä, kirkot ovat liittoutumassa, tulossa yhteen. Ja, oi Jumala, miten ne ovatkaan sanomassa: "Kaikkien, jolla on jotakin omituisuuksia on lähdettävä täältä ja mentävä Alaskaan." Ja kaikki nuo asiat, jotka pelottavat, se ei ole meille mitään uutta,

¹⁵⁴ Ja nyt, Isä, jos täällä on joku, joka ei koskaan ole saanut otetta tuosta Elämänlinjasta, löytäkööt he Sen juuri nyt. Ja tehköön Pyhä Henki, joka on johtanut... Ja voin sanoa sen sydäimestäni, käteni Sinun Sanasi päällä, Hän on ollut aina oikeassa. Minä olen usein väärässä. Mutta Hän on oikeassa. Pysyköön Hän luonani, Herra. Suo minun pysyä Hänen luonaan. Ja tarttukoot toisetkin täällä, jotka eivät tunne Häntä tänä iltana, Hänen muuttumattomaan käteensä, että heidätkin johdatettaisiin perille.

¹⁵⁵ Ja eräänä päivänä, me tulemme tuolle joelle. Tuona aamuna tulee myös olemaan sumuista. Vanha meri ärjyy, vanha Jordan, tyrskyt syöksähtelevät, kuolema kuristaa elämän ulos meistä. Mutta Herra, minä–minä en tule pelkäämään. Minä selvitin sen kauan sitten. Haluan vain ottaa kypärän pois, taistelijana, kääntyä ympäri, katsoa tuota polkua nähdäkseni, mihin tuo Linja on johdattanut minua. Nähdä kaiken erämaan, jonka läpi olen tullut, jokaisen orjantappurapehkon, jokaisen kivikasan, jossa sain mustelmia, mutta pidin kiinni Langasta. Niin kuin Sinä sanoit, runoilija sanoi: ”Jotkut läpi vesien, jotkut läpi tulvan, jotkut kovien koetusten läpi, mutta kaikki Veren läpi.” Ja minä haluan tämän vanhan Miekan täällä, joka on puolustanut minua tiellä, ja panna Sen takaisin tuppeensa, ja huutaa: ”Isä, lähetä vene yli tänä aamuna, minä tulen kotiin.” Sinä tulet olemaan siellä, Herra. Sinä lupasit sen. Sinä et voi pettää.

¹⁵⁶ Siunaa kaikkia, jotka ovat täällä nyt. Ja jos he eivät tiedä, miten pitää kiinni tästä Linjasta, eivätkä ole koskaan koskettaneet Sitä, nouskoot pyhät kädet nyt, puutteenalaiset kädet, kaipaavat kädet, koskettakoot ne Elämänlinjaa, joka johtaa heidät sydämensä kaipaukseen, täydelliseen rauhaan ja tyydytykseen, lepoon Kristuksessa.

¹⁵⁷ Päämme painettuina, olisiko siellä käsiä, jotka nousevat ja sanovat: ”Suo minun. Pidä kädestäni”? Oi, Jumala siunatkoon teitä.

*Kun tie tulee lohduttomaksi, rakas Herra, pysy lähellä,
Kun elämäni on melkein mennyttä;
Seison joella, johdata jalkojani, pidä kädestäni,
Ota käteni, rakas Herra, johda minua edelleen.*

¹⁵⁸ Olisiko vielä joku, joka nostaisi kätensä ja sanoisi: ”Herra, haluan tuntea tuon Elämänlinjan kosketuksen tänä iltana. Haluan tuntea, että Kristus on antanut anteeksi minun syntini, ja minä haluan olla uusi luomus tästä hetkestä lähtien.”? Jumala siunatkoon teitä. Olisiko joku vielä, joka sanoo: ”Suo minun koskettaa Sinua, Herra. Anna minun kadottaa itseni”? Jumala siunatkoon sinua sisar. ”Suo minun kadottaa itseni, ja löytää se, Herra, Sinussa.” Jumala siunatkoon sinua. Ja Jumala siunatkoon sinua, veli. ”Suo minun...” Jumala

lupakirjanne joka tulee riistanvalvojalle. Hänen on kirjoitettava oma nimensä siihen, ja hän on vastuussa teistä. Jos jotakin tapahtuu teille, vastuu on hänen. Hänen on pidettävä teistä huolta. Hänen on valvottava, ettette te eksy. Hänen on oltava varma, että hän ei lähetä teitä mihinkään, josta te ette löydä takaisin. Ja jos te eksytte, hänen on tunnettava tuo maa niin hyvin, että hän voi käydä hakemassa teidät pois aivan milloin tahansa. Hänen on tunnettava kaikki nämä jutut tai hän ei voi olla opas, hänelle ei voi myöntää lupaa toimia oppaana.

¹⁵ Sillä näitä asioita varten, joskus teidän täytyy varata aika, soitella etukäteen ja tehdä järjestelyjä, hoitaa varausten tekeminen. Ja jos teidän... Joskus hänet on buukattu täyteen, eikä voi ottaa teitä vastaan, teidän on siirrettävä juttua joksikin aikaa, siis–siis koskien maallista opasta. Sellaista ei tarvitse tehdä milloinkaan Jumalan Oppaan kanssa, Hän on aina valmiina, aina valmiina.

¹⁶ Siis, jos noita valmisteluja ei tehdä, ja te suunnittelette tekevänne retken erämaahan, jossa te ette ole ennen olleet, te voitte eksyä ja menehtyä. Teillä on noin yhden prosentin mahdollisuus päästä pois erämaasta, se tarkoittaa, jos se ei ole liian laaja, teillä on yhden prosentin mahdollisuudet päästä omin avuin pois. Mutta jos se erämaa on oikein paha, palatessanne, teillä ei ole mahdollisuutta päästä pois. Ei ole mitään keinoa tehdä sitä, koska te pian huomaaatte olevanne kuolemanmarssilla, ja silloin te–te olette tuohon oma, te olette mennyttä miestä. Siis, ja te menehdytte jos teillä ei ole opasta, joka tuntee seudun ja tietää miten päästään takaisin.

¹⁷ Monet teistä tunnette lukemanne viime vuotisen artikkelin Tucksonista, Arizonasta, noista partiopojista. Vaikka heidät oli koulutettu kykenemään huolehtimaan itsestään, he olivat partiolaisia. Ja he eivät olleet vain sudenpentuja, he olivat täysiä partiolaisia. Ja he tekivät retken vuorille, ja lumimyrsky tuli, tilanne luonnossa muuttui. Ja kun he huomasivat olevansa eksyksissä ja he kaikki menehtyivät, johtui siitä, että he... jotakin, normaaliin rutiiniin tuli muutos, eivätkä he tienneet miten päästä pois. Ymmärrätekö? Ja minä nohdin kuinka monta poikaa siellä oli, jotka kuolivat sillä vuorella, vaikka siellä oli helikoptereita ja sotaväkeä ja kansalliskaartia ja vapaaehtoisvoimia ja kaikkea. Mutta he olivat kadoksissa, kukaan ei tiennyt, missä he olivat. Eivätkä he pystyneet pitämään huolta itsestään. He kaikki menehtyivät lumeen koska he eivät tienneet olivatko he menossa itään, pohjoiseen, länteen vai etelään, ylös vai alas, tai mikä tilanne oli, kaikki näytti samalta.

¹⁸ Siis, opas tietää, missä hän on, säästä riippumatta. Hän–hän on varautunut siihen. Hän tietää mitä tekee. Hän on perehtynyt kaikkeen. Hän tietää miltä mikin näyttää, niinpä hän voi olla pimeydessä ja tunnustella tietynlaisia juttuja.

¹⁹ Esimerkiksi, tässä on oppaan vanha kikka. Tiedättehän, jos kykenee näkemään tähtiä, kuka tahansa voi sanoa mihin suuntaan te olette menossa, jos katsotte tähtiin. Ja te haluatte aina katsoa yhteen luotettavaan tähteen. On yksi luotettava tähti, ja se on Pohjantähti. Näettekö, ainoana, se pysyy samassa paikassa. Se kuvastaa Kristusta, samaa eilen, tänään ja ikuisesti. Muut saattavat harhailla tiehensä, mutta Hän pysyy samana. Seurakunnat voivat vetää teitä *sinnepäin*, tai joku voi vetää teitä *tännepäin*; mutta Hän ei, Hän on aina sama.

²⁰ No, siis, jos te ette näe tätä Pohjantähteä, ja on pilvistä, silloin, mikäli havaitsette, jos on päiväsaika, ja olette eksyksissä, jos katsotte puita. Puu on aina, sammal on aina puun pohjoisen puoleisella kyljellä, koska puiden eteläinen kylki saa enemmän aurinkoa kuin pohjoinen kylki. Mutta jos onkin pimeää etkä sinä voi nähdä sammalta? Jos suljette silmänne, ja yritätte olla ajattelematta, sulkekaa silmänne ja etsikää sileäkaarnainen puu, pankaa kätenne puun ympäri niin, että teidän sormenne kohtaavat, ja sitten alatte liikkua ympäri puuta todella hitaasti. Ja pohjoispuoli (tuulet), ja te voitte sanoa, mihin suuntaan te olette menossa, pohjoiseen vai etelään. Ja sillä lailla, oi, on monia juttuja, mutta pitää olla opas, jotta voi tietää kuinka nuo hommat tehdään. Aivan tavallinen mies menee sinne ja sanoo: “En minä tunne siinä mitään eroa.” Näettekö? Näettekö, teidän pitää olla harjaantunut siihen opastamiseen.

²¹ Ja nuo pojat, epäilemättä, he olivat hyviä partiolaisia, he ehkä kykenivät sitomaan solmuja, he ehkä kykenivät tekemään tulet kivien avulla, ja niin edespäin ja sillä lailla. Mutta, että löydätte tien pois, siitä on kyse! He, he kyenneet pääsemään pois, niin siksi he kaikki kuolivat, koska he eivät ottaneet opasta mukaansa.

²² Ja eräs ajattelematon isä, kaksi vuotta sitten, Coloradossa, voi, hän oli menossa vuorille, hänellä oli pikkupoika, suunnilleen kuusi- seitsemänvuotias. Hän oli menossa viemään häntä ensimmäiselle peuranmetsästysretkelle. Niinpä he menivät korkealle vuorelle, ja pikkupoika sanoi isälleen: “Isi, minua väsyttää.”

²³ “Tule minun selkääni. Me emme ole vielä tarpeeksi korkealla, peurat ovat korkealla.” Mies meni aina ja aina vain eteenpäin kunnes hän tuli... Hän ei tiennyt, hän oli kaupunkilainen. Hän ei tiennyt miten metsästetään tai mihin mennä. Kuka tahansa, joka tietää mitään erämaasta, tietää, että peurat eivät oleskele korkealla. Ne eivät mene sinne. Lumivuohet oleskelevat siellä, eivät peurat. Ne ovat alhaalla, missä ne saavat ruokaa, niiden on oltava siellä, missä on jotakin syötävää. Ja, siis, mutta tämä mies ajatteli: “Jos minä pääsen sinne jonnekin ylös kallioille, minä löydän suuren uroksen.” Hän oli nähnyt kuvan joistakin, jotka seisoivat–seisoivat kallion päällä, ja hän ajatteli, että sieltä juuri

Oppaani, kun menen metsästämään. Hän on Oppaani, kun menen kalastamaan. Hän on Oppaani, kun puhun jollekulle. Hän on Oppaani, kun saarnaan. Hän on oppaani, kun nukun.

¹⁵⁰ Ja kun kuolen, Hän seisoo joella. Hän johtaa minut toiselle puolelle. “En pelkää mitään pahaa, sillä Sinä olet minun kanssani. Sinun vitsasi ja sauvasi, ne ojentavat minua ja johtavat minut joen yli.”

Rukoillaan.

¹⁵¹ Taivaallinen Isä, olen niin kiitollinen Oppaasta, Siitä, Joka johtaa minua. Oi, joskus, Isä, minä en kuule Häntä lähelläni, minä alan pelätä. Haluan Hänet lähelleni, koska en tiedä, milloin minä tulen kulkemaan tuolle joelle. Minä tahdon Hänen olevan lähelläni. Älä jätä minua koskaan, Herra. Minä en voi puhua, minä en voi saarnata, minä en voi metsästää metsissä, minä en voi kalastaa rannalla, en voi ajaa autoani, ei ole mitään, mitä voin tehdä ilman Sinua. Sinä olet minun Oppaani. Kuinka onnellinen olenkaan saadessani sanoa tälle seurakunnalle tänä iltana, kuinka Sinä oletkaan johtanut minua kaikissa näissä asioissa, kuinka Sinä oletkaan kuljettanut minua!

¹⁵² Ajattelin yhtenä päivänä; jokunen vuosi sitten, seisoin täällä kadulla, ja koska minun perheeni oli tehnyt vääryyttä, kukaan ei puhunut minulle. Olin vailla ystävyyttä. Kukaan ei halunnut olla missään tekemisissä kanssani. Minusta sanottiin: “Sen isä on pontikankeittäjä.” Ja Herra, näki ettei kukaan puhunut kanssani. Ja minä rakastan ihmisiä. Mutta eräänä päivänä, kun sain otteen tuosta Linjasta! Nyt minusta, Herra, minun on livahdettava ja mentävä erämaahan lepäämään vähäsen. Mikä sen teki? Ei persoonallisuus, ei koulutus; minulla ei ole sitä. Vaan se olit Sinä, Herra. Sinä Herra. Sinä annoit minun osua maaliin, sinä olet antanut minun saada isoja kaloja, koska Sinä tiedät, että minä halusin sitä. Sinä olet antanut minulle isiä ja äitejä. Sinä olet antanut minulle veljiä ja sisaria. Sinä olet antanut minulle terveyden. Sinä olet antanut minulle vaimon. Sinä olet antanut minulle perheen. Sinä olet minun Oppaani, Herra. Suo minun pitää sinun kädestäsi, äläkä anna minun koskaan irrottaa. Jos toinen käsi väsy, minä vain vaihdan kättä. Auta minua Herra.

¹⁵³ Ja nyt, ottakoon jokainen täällä otteen tuosta samasta Elämänlinjasta, Herra, Pyhästä Hengestä, joka on meidän Elämämme, Elämää antava lähde. Ja johtakoon Se tuohon onnelliseen Maahan siellä, jossa elämän murheet ovat ohi, ja meidän työmme maan päällä on valmis, ja silloin ei ole enää vanhuutta, ei heikkoja ihmisiä, ei raskaita öitä, ei huutoa ja rukousta, ei alttarikutsuja, vaan me olemme siellä ikuisesti nuoria, sairautta ja surua ei enää ole. Siellä ei ole enää syntiä, ja me elämme Jumalan vanhurskaudessa läpi tulevien aikakausien, läpi loppumattoman Iäisyyden. Suo se, Isä.

menossa auttamaan häntä ottamaan sen alas sinä syksynä. Ja minun käteni oli ylhäällä *tällä* lailla, sanoin: “Oi, Jumala, suo minun osua tuohon lankaan.” Kävelin, ja käteni tuli niin kipeäksi, väsyneeksi, että tuskin kykenin pitämään sitä, ja minun oli päästettävä se alas. Ja minä muutin pyssyn ja panin sen *tähän*; astuin taaksepäin muutaman askeleen niin, etten varmasti missaisi sitä, sitten nostin käteni ylös, aloin kävellä, kävellä. Tuli ilta, pimeä, tuuli puhalsi. No, sain otteen oksasta, sanoin: “Siinä se on! Ei, ei se ole se.” Oi, se antoi... Älkää antako sen antaa epävarmaa ääntä.

¹⁴⁷ Jonkin ajan päästä, kun olin jo melkein valmis luovuttamaan, käteni osui johonkin, Voi, että! Minut oli löydetty, kun olin eksynyt. Pidän kiinni tuosta langasta. Pudotin kiväärin maahan, otin hattuni päästäni, ja seisoin siinä. Sanoin: “Oi Jumala, millainen tunne onkaan tulla löydetyksi, kun on eksynyt.” Minä sanoin: “Suoraan tämän langan päässä, minä en koskaan päästä siitä irti. Pidän kiinni tästä langasta. Se johdattaa minut suoraan sinne, missä on kaikki, mikä tämän maan päällä on minulle rakasta, suoraan sinne. Minun vaimoni ja lapsi, suunniltaan, eivät tiedä, missä minä olen, eivät tiedä, miten tehdä tuli, eivät tiedä, mitä tehdä, ja tuulet puhaltavat, ja oksat pamahtelevat ja putoilevat puista.” Minä en uskaltanut päästää irti tuosta langasta. Pidän langasta kiinni, kunnes se opasti minut suoraan sinne, missä on kaikki, mikä minulle on rakasta maan päällä.

¹⁴⁸ Se oli kaamea kokemus, ja suurenmoinen kokemus löytää pois sieltä, mutta se ei ollut puoliakaan siitä. Eräänä päivänä olin eksynyt syntiin. Menin seurakunnasta seurakuntaan yrittäen löytää jotakin. Menin seitsemännän päivän adventisteihin, he sanoivat minulle: “Pidä sapatti, lopeta lihan syönti.” Menin baptistiseurakuntaan, First Baptist Churchiin, hän sanoi: “Nouse vain ylös, ja sanot ihmisille, että uskot Jeeskukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja minä kastan sinut, siinä se.” Siinä ei ollut mitään. Mutta eräänä päivänä, pienessä hiilivarastossa, pidin käsiäni ylhäällä, sain otteen Jostakin; tai, sanotaanko, Jokin sai otteen minusta. Siinä oli Elämänlanka, Opas. Ja Hän on johtanut minua turvallisesti tähän asti, enkä minä aio ottaa kättäni pois tuosta Langasta. Minä pidän Hänestä kiinni käsilläni. Antaa uskontunnustusten, kirkkokuntien tehdä mitä haluavat, minä pidän kiinni Oppaasta. Sillä kaikki, mikä koskaan on ollut maan päällä ja mitä on taivaassa, mikä on mitenkään merkitsee kallisarvoista minulle, on tämän Linjan päässä. Hän on tuonut minut turvallisesti tähän saakka, minä luotan Häneen loppumatkankin. “Kun Hän, Pyhä Henki on tullut, Hän johdattaa sinua ja johtaa sinut kaikkeen...”

¹⁴⁹ Ystävät, se on tuonut minut siihen, missä minä olen tänään. Se on tehnyt minusta sen, mitä minä olen. Minulle on ilo esitellä Se teille. Se on ainut Opas, josta jotakin tiedän, täällä maan päällä, tai ylhäällä Siellä. Hän on minun

minä löydän sellaisen. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota siihen, mitä lehdissä lukee, voi, että, voi, siitä tulee painajainen! Ainoa, mitä kannattaa tehdä, on ottaa opas, jolloin tiedätte missä mennään.

²⁴ Ja tuo isä, sade tuli aivan yhtäkkiä, siellä ylhäällä, sellainen pikasade joita tulee. Ja tuo mies oli metsällä liian myöhään, niin että tuli pimeä eikä hän löytänyt paluutietä. Ja... sitten tuli tuulenpuuskia pitkin noiden vuorenhuippuja, ja hän itse lähti nopeasti liikkeelle, ja se...

²⁵ Teidän täytyy tietää, miten selvitä hengissä, jos te jätte kiikkiin. On toinenkin juttu, millä pystyy pysymään hengissä! Olen kiipeillyt puihin ja liukunut niitä pitkin alas, ylös ja alas noin vain, pysyäkseen hengissä. Olen ottanut lunta, kun sitä on ollut neljä jalkaa joka puolella, hajottanut sellaisen vanhan kannon, ja pannut sen maahan. Ja niin nälkä, että hädin tuskin kestin sen! Ja hajotin palasiksi semmoisia vanhoja kantoja ja sytytin ne ja annoin niiden kuumeta ja sulattaa lumen pois. Ja sitten suunnilleen yhden aikaan aamulla, kello kaksi, vedin nämä kannot syrjään, ja menin maata tuolle lämpimälle maalle, pysyäkseen hengissä. Ja teidän pitää tietää, miten nämä jutut tehdään.

²⁶ Eikä tämä mies tiennyt, mitä hän oli tekemässä, hänellä ei ollut ketään neuvomassa häntä. Ja hän piti omaa poikaansa rintaansa vasten, niin kauan kunnes tunsu tämän kylmenevän ja kuolevan. Miten ajatteleमतonta! Jospa hän olisi ottanut oppaan mukaansa, hän olisi voinut tuoda hänet takaisin vuorilta huolimatta siitä, mitä kello oli, näettehän. Mutta hän odotti kunnes tuli pimeä, eikä hän sitten ei enää löytänyt tietä.

²⁷ Se juuri on vikana nykyajan kristityissä. Odotetaan kunnes pimeys laskeutuu, silloin huomataan, että olette lähteneet matkaan ilman Opasta. Opas!

²⁸ No, oletteko koskaan tavanneet ihmistä, joka on eksyksissä? Oletteko kukaan kokenut sellaista, että tuotte eksyneen ihmisen sisälle. Se on sääliäntä, mitä koskaan on nähty. Kun ihminen eksyy, hän sekoaa. Hän ei tiedä, mitä tekee. Me saimme kiinni miehen tuolla, pojan, ja hän oli ollut eksyksissä metsässä, ja hän oli ajatellut... Hän oli karjatilallinen, mutta hän oli väärällä seudulla ja eksyi, kääntyi ympäri. Ja kun hänet löydettiin kolmen päivän päästä, hän juoksenteli kuin villimies, huutaen täysin palkein. Hänen huulensa olivat syöty, ja hän oli heittänyt pyssynsä menemään eikä tiennyt mitä tehdä. Ja, kun hänen oma veljensä, kun... Hänet oli pyydystettävä ja sidottava. Kun hänen oma veljensä tuli katsomaan häntä, hän taisteli häntä vastaan kuin eläin, yritti purra häntä, hän ei tiennyt mitä hän teki. Miksi? Hän oli eksyksissä. Ja kun mies on eksyksissä, hän on hämmennyksen tilassa. Eikä hän tiedä

olevansa tuossa tilassa, koska hänen eksymisensä aiheuttaa hänelle tuon kuumeen, eikä hän tiedä mitä on tekemässä ja kuinka hän käyttäytyy.

²⁹ Niin on, kun ihminen on eksynyt Jumalan luota! Hän tekee asioita, joita hän ei normaalisti tekisi. Hän tekee asioita jotka–jotka ovat kaiken sen ulkopuolella, mitä inhimillisen olennon voisi ajatella tekävän. Jumalasta eksynyt ihminen, Jumalasta eksynyt seurakunta, seurakunta joka on jättänyt Jumalan, jättänyt Jumalan Raamatun periaatteet, tekee asioita, joita joskus, joita ei odottaisi löytävänsä elävän Jumalan seurakunnasta. He hankkivat rahaa bunco-peleillä, arpajaisilla, uhkapeleillä, millä vain tehdä saattaa. Opetetaan mitä tahansa, annetaan minkä tahansa mennä läpi. Taputellaan selkään miestä, joka on seurakunnan tärkeimpiä rahoittajia, ja sitä rataa, ja päästetään heidät kuin koira veräjstä. Näin on. Asetetaan diakoneja virkaan, jotka ovat olleet naimisissa neljä tai viisi kertaa, aivan vain, jotta selvittää tilanteesta, ja saadaan rahat riittämään. On vain yksi asia, jolla saadaan rahat riittämään, teidän sitoumuksenne Jumalaa kohtaan. Seistä ja kertoa totuus! Eksynyt, eksynyt ihminen on hämmennyksen tilassa, hän on mielenvikainen.

³⁰ Opas ymmärtää kuinka kulkea ja mitä tehdä. Jumala... Jumala on aina lähettänyt kansalleen oppaan. Jumala ei ole koskaan epäonnistunut. Hän lähettää oppaan, mutta tuota opasta pitää totella. Näettekö? Häntä pitää uskoa. Teidän on kuljettava sitä reittiä, mitä hän sanoo. Jos te joudutte erämaahan, ja teidän oppaanne sanoo: “me menemme *tätä* tietä”, ja te vain ajattelette mennä *tuota* tietä, te tulette eksymään. Sitten kun te... Jumala lähettää oppaan opastamaan meitä, meidän on seurattava tuota opasta. Mitä siitä, mitä me ajattelemme, mikä näyttää järkevältä ja mikä naurettavalta, meidän ei pidä olla siitä eri mieltä, opas on se ainoa.

³¹ Jumala, Vanhassa Testamentissa, lähetti profeettoja. He olivat oppaita, koska Jumalan Sana tuli profeetoille. He olivat oppaita. He opettivat kansaa niin kuin me oitimme sitä eilen illalla, Jesaja ja Ussia. Heitä opetettiin, ja he opettivat ihmisiä ja opastivat heitä. Ja nyt, Jumala on aina lähettänyt oppaitaan, Hän ei ole milloinkaan ollut ilman opasta, kautta aikojen. Jumalalla on aina ollut joku, joka edustaa Häntä täällä maan päällä, kaikkina aikoina.

³² Siis, joskus ihmiset joutuvat pois johdatuksesta, “väärille jäljillä”, niin kuin sitä kutsutaan. Kun Jeesus oli täällä maan päällä, muistatko, kun Jeesus sanoi fariseuksille: “Te sokeat oppaat?” Sokeat oppaat, sokeat hengellisille asioille. Näettekö? Siis, heidän olisi pitänyt olla oppaita, oppaina kansalle, opastamassa ihmisiä pelastukseen. Mutta Jeesus sanoi: “Te olette sokeita!” Ja Hän sanoi: “Antakaa heidän olla, sillä, jos sokea taluttaa sokeaa, eivätkö he molemmat lankea kuoppaan?” Sokeita oppaita! Voi, kuinka maailma onkaan saastunut

¹⁴¹ Nousin ylös, ja sanoin: “Aamen.” Nostin nenäliinani; takkini, panin hattuni takaisin päähän; nappasin pyssyn käteeni. Sanoin: “Nyt minä järjestän itseni niin hyvin kuin vain osaan mennä, parhaan ymmärrykseni mukaan; ja menen suoraan yhtä reittiä, koska jossakin minä alan kävellä kehää, en tiedä missä. Mutta minä menen tietä, jota sinä käsket minun mennä, Herra Jumala, minun Oppaani.”

¹⁴² Aloin kävellä tähän suuntaan. Sanoin: “Tämä se on, ja minun on saatava itseni uskomaan se. Minä menen *tähän* suuntaan. Tiedän olevani oikeassa suunnassa. Menen *tähän* suuntaan.” Jos en olisi mennyt sitä tietä, olisin suunnannut kulkuni Kanadaan. Näettekö?

¹⁴³ Juuri silloin tunsin jonkin koskettavan olkapäästäni, käden, se tuntui aivan miehen kädeltä, niin äkisti, että käännähdin ympäri katsomaan. Siinä ei ollut ketään seisomassa. Minä ajattelin: “Mitähän se oli?” Tässä on Raamattu edessäni. Jumala, minun Oppaani ja Tuomarini seisoo täällä. Katsoin ylös. Ja aivan takanani *tässä* suunnassa, sumu hälveni niin, että kykenin näkemään Hurricane vuoren huipun. Olin menossa juuri poispäin siitä, parhaan metsästäjäntaitojeni mukaan, olin menossa poispäin siitä, ja oli tulossa todella myöhä illalla silloin. Käännyin tosi ripeästi suunnaten kulkuni *tähän* suuntaan. Otin hatustani kiinni ja kohotin käteni, minä sanoin: “Opasta minut perille, Jumala, Sinä olet minun Oppaani.”

¹⁴⁴ Aloitin. Minun oli mentävä suoraan jyrkänteiden ja kaikkien yli päästäkseni sinne, ja tuli enemmän ja enemmän myöhä. Sitten tuli pimeä. Kauriit hyppelivät edestäni, ja kaikkea. En voinut ajatella mitään muuta, kuin pitäväni itseni yhdessä suunnassa, suoraan kohti tätä vuotta.

¹⁴⁵ Ja tiedän, että jos olisin päässyt tornille, herra Denton ja minä... minä autoin panemaan tuon linjan pystyyn sinä keväänä. Me kiinnitimme puhelinlangan Hurricane vuorelta, koko matkan alas suunnilleen kolmen ja puolen -, tai neljän mailin matkan suoraan alas leiriin. Ja se meni suoraan alas pientä polkua pitkin, mutta, siellä oli nyt lunta, polkua ei voinut erottaa. Näettekö? Ja tuuli puhalsi ja kaikkea, oli pimeää ja lumimyrsky ja, meneillään, eikä voinut nähdä missä olit. No, ainut juttu minkä osasin tehdä, kun pimeä oli jo tullut, enkä minä tiennyt... Tiedän olin menossa yhtä reittiä, ja suoraan vuorelle. Koska oletin meneväni vuorelle, ja torni sijaitisi aivan vuoren huipulla, ja minulla oli suunnilleen kuuden mailin matka sinne. Ajatelkaapa, tuo sumu hälveni, kuusi mailia, yhtä aukkoa, niin, että näin sen!

¹⁴⁶ Sitten tungin kiväärini *tähän* käteen, ja pidin *tätä* kättä ylhäällä, koska olin naulannut langan puihin tällä tavalla alaspäin, puhelinlangat mökille, niin että hän voi puhua vaimonsa kanssa, ja soittaa sieltä, vuorelta. Ja minä olin

¹³⁶ Välittömästi kuulin Sen uudelleen, sanovan: “Minä olen läsnä oleva Apu hädän hetkellä.” Ja minä olin Evankeliumin saarnaaja silloin, saarnasin juuri täällä tabernaakkelissa.

¹³⁷ Niinpä ajattelin: “No, mitä minä nyt teen?” Pysähdyin, katselin joka puolelle, ja sumu oli laskeutunut jo alas. Minä... Siinä sitä oltiin. Mitään ei voinut enää tehdä. Ajattelin: “Oi, mitä minä nyt teen?” Ajattelin: “Herra, minä en ole kelvollinen elämään, minä olen ollut liian itsevarma. Ajattelin olevani metsämies, mutta minä en ole.”

¹³⁸ Ja veli, olen aina luottanut Häneen. Ampumisessa, minulla on ennätyksiä siinä. Ja kalamiehenä, olen huono sellainen, mutta olen aina luottanut Häneen. Ampujana, minä olen huono ampuja, mutta Hän on suonut minun tehdä maailman ennätyksiä siinä. Näettekö? Ampunut kauriin, seitsemästä-, kahdeksastasadasta jaardista. Ottanut pyssyn ja tappanut siinä paikassa kolmekymmentäviisi päisen saaliin ilman yhtäkään ohilaukausta sillä. Lukekaa siitä mistä vain, jos voitte. Näettekö? En minä, kyse on Hänestä. Olen luottanut Häneen.

Siinä sitä oltiin, ajattelin: “Mitä minä nyt teen? Mitä minä nyt teen?”

¹³⁹ Minä... Se tuli lähemmäksi, lähemmäksi: “Minä olen läsnä oleva Apu hädän hetkellä, läsnä oleva Apu.”

¹⁴⁰ Minä ajattelin: “Onko Se Jumala, joka puhuu minulle?” Otin hattuni pois. Minulla oli partiohattu, punainen nenäliina kiedottuna sen ympärille. Panin sen maahan. Otin takkini pois, se oli kostea. Ja minä panin takkini maahan, panin pyssyni puuta vasten. Minä sanoin: “Taivaallinen Isä, nyt minä olen sekoamassa, kuulen äänen puhuvan minulle. Oletko se Sinä.” Sanoin: “Herra, minä myönnän Sinulle, etten ole metsämies. En ole, minä–minä en tunne näitä tienoita. Sinun täytyy auttaa minua. Minä en ole kelvollinen elämään, ja tekemään asioita, joita olen tehnyt, tulemalla tänne ajatellen, että tiedän riittävästi, niin etten koskaan eksy. Minä tarvitsen Sinua Herra. Minun vaimoni on hyvä nainen. Lapseni, pikkuinen poikani, hänen äitinsä nukkunut pois, ja vaimo yrittää olla äiti pojalle, ja minä olen juuri nainut hänet. Ja hän on, lapsi, siellä korvessa, he molemmat kuolevat tänä yönä. Tuo tuuli, lämpötila oli laskemassa kymmeneen pakkasasteeseen, eivätkä he tiedä, kuinka selvitä. He tulisivat kuolemaan tänä yönä. Älä anna heidän kuolla, Jumala. Vie minut heidän luokseen, että minä voin pitää huolen siitä, etteivät he kuole. Olen eksynyt! Olen eksynyt, Jumala! Minä–minä en löydä tietä pois. Auttaisitko Sinä minua? Ja anna anteeksi minun itsekeskeisen tieni! Minä en pysty mihinkään ilman Sinua, Sinä olet minun Oppaani! Auta Sinä minua, Herra.”

tuosta, sokeasta opastuksesta. Hän ei halua teidän luottavan omaan ymmärrykseenne, tai ihmistekoiisiin ajatuksiin.

³³ Jumala lähettää Oppaan, ja Jumala haluaa teidän muistavan, että se on Hänen nimittämänsä Opas. Ja meidän on muistettava Hänet. Tässä sanotaan, Jeesus sanoo: “En minä hylkää teitä, mutta minä rukoilen Isää ja Hän lähettää teille toisen Lohduttajan.” Ja tämä Lohduttaja, kun Hän on tuleva, Hän oli oppaana kaikkeen Totuuteen. Ja Jumalan Sana on Totuus, ja Sana on Kristus, “Minä olen Tie Totuus ja elämä.” Hän on Sana, “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme.” Silloin, jos me seuraamme oikeaa Opasta, Pyhää Henkeä, Hänen oli määrä kertoa mitä oli nähnyt, mitä oli kuullut, ja Hänen oli määrä näyttää meille tulevia asioita. Aamen. Siinä, olkaa hyvät. Hän tulee näyttämään meille tulevia asioita.

³⁴ Ja kun seurakunnat hylkäävät sen, miten me koskaan voimme odottaa menevämme taivaaseen? Kun Pyhä Henki lähetettiin Oppaaksi, me otamme jonkun kardinaalin, jonkun piispan, jonkun pääylivalvojan, tai jonkun semmoisen johdattamaan meitä, kun Pyhä Henki annettiin meille johdattamaan meitä.

³⁵ Ja Pyhä Henki puhuu aina Sanasta. “Minulla on monia asioita kerrottavana, mutta te ette ymmärrä sitä vielä, mutta kun Hän tulee, Hän johdattaa teitä siihen.” Siinä syy sinettien tulemiseen. Ja seitsemännen sinetin loppuun saattaminen, Jumalan salaisuus saatetaan loppuun, jotta tietäisimme kuka Jumala on, mikä Hän on, miten Hän elää, Hänen luonteensa, Hänen olemuksensa. Teidän pitäisi olla siinä vaiheessa jo *täällä* ylhäällä asti, näettehän, Jumalan poikien ja tyttörien täyden iän määrään tullessa, seurakunta, joka on pesty Kristuksen Veressä, joka on ostettu ilman rahaa, ja on maksettu Jeesuksen Kristuksen Verellä.

³⁶ Nyt, tässä sitä ollaan, Opas, ja Hän on Jumalan järjestämä Opas. Nyt, me olemme menossa erämaan läpi ja olemme matkalla jonnekin, emmekä me voi tulla toimeen ilman tätä Opasta. Ja uskaltakoonkin joku kokeilla muuta opasta! Jos teette sen, hän saa teidät pois suunnasta. Tämä Opas tuntee tien! Hän tuntee reitin joka tuuman. Hän tuntee sydämenne jokaisen ajatuksen. Hän tuntee jokaisen, joka on täällä. Hän tietää kuka sinä olet ja mitä sinä olet tehnyt ja kaiken sinusta. Hän on Jumalan Opas, Pyhä Henki, ja paljastaa asioita sinulle, ja kertoo sinulle ne asiat, jotka Hän on kuullut, Hän voi toistaa sinun sanasi, ja sanoa, mitä sinä olet sanonut. Aamen. Kertoa sinulle, mikä sinä olet ollut, mitä sinulla on ollut, minne olet menossa. Opas, oikea Opas, ja Hän johdattaa sinut kaikkeen totuuteen, ja Hänen Sanansa on totuus.

³⁷ Siis, Pyhä Henki ei ikinä saa sanomaan “aamen” millekään ihmistekoiselle uskonopille. Se vahvistaa ainoastaan Jumalan Sanan aamenella, koska Se on. Pyhä Henki ei koskaan johdata mitään muuta tietä. Siis, on merkillistä, että me kaikki, kaikki meidän suuria kirkkokuntamme ja jutut, me sanomme niitä jokaista Pyhän Hengen johtamiksi, ja niissä on yhtä paljon eroa kuin päivällä on yöstä, kaikissa meissä.

³⁸ Kun Paavali, tuo pikku fariseus, joka sai Pyhän Hengen, kun Ananias kastoi hänet, ja hän meni Arabiaan ja tutki kolme vuotta, tuli takaisin, eikä koskaan neuvotellut seurakunnan kanssa mistään neljääntoista vuoteen, ja kun hän meni kotiin, ja neuvotteli Pietarin kanssa, Jerusalemin seurakunnan johtajan kanssa, he olivat oppinsa suhteen yhtä mieltä. Mitä varten? Sama Pyhä Henki! Kun Pietari kastoi Jeesuksen Kristuksen Nimeen, Paavali teki samoin ilman, että kukaan sanoi sitä hänelle. Kun Pietari opetti Pyhän Hengen kastetta, ja pyhitystä ja niin edelleen, Paavali teki samoin, neuvottelematta seurakunnan kanssa, koska sama Opas teki sen. Silloin, miten me voimme tänään olla, kun ihmiset kieltävät nämä totuudet? Kun Pietari opetti mitä opetti siitä, miten seurakunta pitäisi panna järjestykseen, Paavalilla oli sama oppi, koska heillä oli sama Opas.

³⁹ Opas ei tule johtamaan yhtä *tätä* tietä, ja toista *tuota* tietä, ja lähettämään toista itään ja toista länteen. Hän tulee pitämään teidät yhdessä. Ja jos me vain annamme Pyhän Hengen pitää meidät yhdessä, me tulemme olemaan yhtä. Jos-jos me emme anna perkeleen saada meitä poikkeamaan väärälle tielle, me tulemme olemaan yhtä sydäntä, yhtä mieltä, yksimielisiä, yhden Hengen kautta, Pyhän Hengen -, Jumalan Oppaan, joka opastaa meitä kaikkeen totuuteen. Näin on. Mutta teidän on seurattava Opastanne. Kyllä vain.

⁴⁰ Katsokaapa Nikodemusta, hän tarvitsi opasta, vaikka hän oli fiksu mies. Hän oli opettaja, noin kahdeksankymmentä vuotta vanha. Hän oli fariseuksista, tai-tai Sanhedrinin tuomioistuimesta, neuvostosta, saarnaajaliitosta. Hän oli yksi huomattavimmista miehistä, Israelin opettaja, mestari siinä. Ajatelkaapa, mestariopettaja! Kyllä, hän tunsu lait, mutta kun tultiin syntymiseen uudesti, hän tarvitsi opasta. Hän janoi sitä. Hän tiesi, että oli oltava jotakin erilaista. Mitä hän lausui Kristukselle osoitti sen. Se osoitti myös tämän: muidenkin tunteen, mutta kellään heistä ei ollut sellaista-sellaista rohkeutta, jota hänellä oli. Ei ollut ketään, joka olisi voinut tulla sinne ja tehdä sen, mitä hän teki. Te kaikki ihmiset, tuomitsette Nikodemuksen, kun hän tuli yöllä. Hän saapui sinne. Tuli perille. Tiedän ihmisiä, jotka eivät edes aloita olipa päivä tai yö. Mutta hän saapui sinne, ja hän tarvitsi opasta, ja hän sanoi: “Mestari, me”, Sanhedrinin neuvostossa, “me tiedämme, että Sinä olet Jumalalta tullut opettaja.” Miten hän tiesi sen? Hän oli osoittautunut oikeaksi. Näettekö, hän

mennyt sisään, ja unohtanut jutun. Mutta sitä ei voinut tehdä, ja vaimosi ja lapsesi makaamassa siellä ylhäällä metsässä, kuolemassa. Näettekö?

¹²⁹ Niinpä rupesin ajattelemaan: “Mitähän minä voin tehdä?” Niin menin vähän etäämmäs. Ja ajattelin: “Siis, odotas. Kun kuljin siihen ensimmäiseen laaksoon, tuuli tuli suoraan päin kasvojeni, siis minun oli pitänyt tulla tätä tietä. Minun oli tultava tätä tietä.” Ja minä olin vaeltanut pitkän matkaa Giantsissa, mutta minä en tiennyt missä olin. Sanoin: “Voi!” Aloin tulle levottomaksi. Ja ajattelin: “Hetkinen, Bill, et sinä ole eksyksissä”, yritin hämätä itseäni. Te ette voi hämätä siinä. Ei, ei. Sisäinen omatunto kertoo teille, että olette väärässä.

¹³⁰ No, te-te yritätte sanoa: “No, olen pelastettu, käyn seurakunnassa.” Älkää huolehtiko, odottakaa kunnes kuolinvuode tulee, ja tiedätte, että juttu on toisin. Teidän omatuntonne kertoo teille. Jokin sisällänne kertoo, että te olette väärässä. Näettekö? Sinä tiedät, että jos kuolet, sinä et kykene kohtaamaan pyhää Jumalaa. Sellaisena, kuin me näimme Hänet eilisiltana, jopa pyhien enkelien on verhottava kasvonsa seisoaksensa Hänen edessään. Miten voit kestää ilman Jeesuksen Verta, joka peittää sinut?

¹³¹ Ajattelin: “Kyllä minä selviän.” Aloitin uudelleen. Ja aivan, kuin olisin kuullut jotakin. Sitten tulin levottomaksi. Ja ajattelin: “Nyt, jos minä teen sen, minä tulen hajoamaan kappaleiksi.” Sen juuri eksynyt ihminen tekee, hän menee kappaleiksi metsässä. Silloin hän ottaa pyssynsä ja, ampuu itsensä; tai kaatuu ojaan ja murtaa jalkansa, ja siinä hän sitten makaa, hän kuolee sinne. Niinpä ajattelin: “Mitähän minä teen?” Niin aloin kävellä eteenpäin.

¹³² Ja olin kuulevinani Jonkin sanovan: “Minä olen läsnä oleva Apu hädän hetkellä.” Jatkoin kävelyä.

¹³³ Ajattelin: “Nyt tiedän, että olen menossa vähän tolaltani, kuulen jonkin äänen puhuvan minulle.” Jatkoin kulkua eteenpäin. Kuljin, “fiuu, fiuu, fiuu”, vihellellä. Ajattelin: “Nyt minä olen eksyksissä. Tiedätkö poika, missä olet! Mikä sinua vaivaa? Ethän sinä voi eksyä. Sinä olet-olet liian hyvä metsästäjä, ethän sinä voi eksyä.” Itsekehumista, tiedättehän, yritin itse bluffata itseni läpi.

¹³⁴ Ei sitä voi bluffata. Täällä sisällä pyörii pikkuinen pyörä sanoen: “Poika, sinä olet eksyksissä, tiedät, että olet. Näethän, että olet eksynyt.”

¹³⁵ Jatkoin eteenpäin. “Voi, enhän minä ole eksyksissä! Minä järjestän jutun. Löydän tien täältä pois.” Asiat alkavat näyttää omituisilta, tuulet ankaria. Lunta alkoi lennellä, rakeista lunta, me kutsumme sitä “lumen sylkemiseksi”. Minä ajattelin: “Vaimo ja lapsi! En ole...” Ajattelin: “Voi, että!”

“Menen nyt suoraan takaisin kanjoniin täältä.” Sanoin: “Katsohan, poika, tulee myrsky. Minun on parasta lähteä täältä pois ja lähteä Medan tykö ja heidän.” Sanoin: “Minun pitää kiiruhtaa.”

¹²³ Menin ylös kanjoniin, avasin ison punaisen takkini napit, ja riensin kanjonille tähän tapaan, suunnilleen. Ensimmäiseksi, tiedätkö, ajattelin: “No voi, mistähän minä poikkesin sivuun?” Tuuli oli jo tyyntynyt, puut läpsähtelivät toisiaan vasten. Ajattelin, “Mistähän minä poikkesin sivuun?” Kiersin ympäri. Minä–minä tiesin, että olin menossa suoraan Hurricane vuorelle. Mutta jouduin pysähtymään, ja hikoilin, ajattelin: “Mikähän tässä on vikana? Olen kulkenut puolisen tuntia, tai kolme varttia, enkä löydä sitä paikkaa josta poikkesin sivuun.” Katsahdin ylös, ja siinä minun kauriini roikkui. Olin täsmälleen siinä samassa paikassa. Ajattelin: “No, mitähän minä oikein tein?”

¹²⁴ No, lähdin uudelleen. Ajattelin: “Tällä kerralla minä onnistun, en vain hoksannut.” Tarkkailin jokaista pikku liikettä joka puolella, tarkkaillen. Jatkoin etsimistä, etsin, etsin. Ne pilvet olivat tulossa, tiesin lumimyrskyn olevan tulossa, roikkuvasta matalapaineesta, ja sitten aloin tajuta. Ajattelin: “Menenpä vähän vielä eteenpäin”, ja vielä, vielä, vielä, vielä, vielä, vielä. Ja ajattelin, “No onpa tämä kummaa, aivan kuin olisin nähnyt tämän paikan ennenkin.” Ja katselin, ja siinä minun kauriini riippui. Näettekö?

¹²⁵ Tiedätkö, millä minä olin? Intiaanit kutsuvat sitä kuolemankävelyksi. Ymmärrätkö, te kävelette ympyrää, ympäri ja ympäri. No, ajattelin, olin liian hyvä opas eksyäkseeni milloinkaan. Näettekö, minua ei tarvinnut kenenkään neuvoa metsissä, tiesin kyllä miten kulkea. Näettekö?

¹²⁶ Ja aloitin taas uudestaan. Sanoin: “Minä en voi tehdä tätä virhettä.” Ja palasin jälleen.

¹²⁷ Kuljin kanjoniin kappaleen matkaa, silloin oli jo alkanut tuulla. Oi, että, lunta joka puolella! Melkein pimeän paikkeilla. Ja tiesin, että Meda kuolisi sinä yönä erämaassa, hän ei tiennyt, miten pitää itsestään huolta. Ja Billy oli vain suunnilleen neljävuotias, kolmevuotias, vain pikkuinen olento. Ja minä ajattelin: “Mitähän he tekevät?” No, pääsin niin pitkälle ja osuin johonkin sammalmättäaseen, ajattelin: “Olen pitkälläni jossakin, enkä näe mitään, on aivan sumuista.” Olin kiertämässä kehää.

¹²⁸ Tavallisesti, olisin etsinyt itselleni paikan ja kestänyt, jos minulla olisi ollut joku mukana. Olisin kestänyt ja odottanut, kunnes myrsky olisi ohi, päivän tai kaksi, ja tullut pois. Leikannut palan kauriistani... olkani yli, ja

halusi tietää, mitä tämä syntyminen uudesti merkitsi, ja hän meni suoraan sen Oikean luo, koska Jumala oli osoittanut, että Tämä oli hänen Oppaansa, Jeesus. Katsokaapa, mitä hän sanoi: “Mestari, me tiedämme että Sinä olet Jumalalta tullut Opettaja, sillä kukaan ihminen ei kykene tekemään näitä asioita joita Sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan.”

⁴¹ Siinä oli osoitus siitä, että olemassa oli elävä Jumala, sisällä Hänessä. Mitä Hän todistikin: “En minä ole se, joka tekee näitä töitä, vaan Isä, Joka minussa asuu. Totisesti Minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsessään; vaan mitä Hän näkee Isän tekevän, sitä myös Poika tekee. Isä tekee työtä, ja minä teen työtä yhäti.” Toisin sanoen, Jumala näytti Hänelle, mitä tehdä, ja Hän meni ja vain esitti sen. Hän ei tehnyt mitään, ennen kuin Jumala käski Häntä tekemään sen. Aamen. Siinä tosi rehelliset faktat siitä. Jospa me vain liikkuisimme ja odottaissimme kunnes Henki liikuttaa meitä tekemään sen! Siinä se. Ja sitten olla niin täydellisesti eksyneitä Kristukseen, ettei Hänen tarvitse lykkiä sinua ympäriinsä niin kuin Hän tekee minulle, vaan ensimmäisestä pään nyökkäyksestä, sinä olet valmis, eikä mikään tule pysäyttämään sinua, koska sinä tiedät, että se on Jumalan tahto.

⁴² Hän tarvitsi Opasta. Hän oli vahvistettu Opas. Hän kykeni olemaan tämän Oppaan johtama, koska hän tiesi, että tämä Opas oli Jumalan innoittama. Hän tiesi, että ne perinteet, joita hän palveli, ehkä fariseusten, saddukeusten -, ja mitä tahansa, hän oli palvellut noita oppeja koko ajan ja nähnyt, ettei mitään tapahdu. Mutta tässä näyttämölle tulee Mies sanoen, että Hän on luvattu Raamatun Messias. Sitten hän kääntyy ympäri ja tekee todellisia Jumalan tekoja. Jeesus sanoi: “Jos minä en tee Isäni tekoja, sitten alkää uskoko minua. Mutta jos te ette kykene uskomaan minua, uskokaa todellisia tekoja, joita minä teen, sillä ne todistavat minusta.”

⁴³ Silloin, eipä ihme, että Nikodemus voi sanoa: “Mestari, me tiedämme, että Sinä olet Jumalalta tullut opettaja, koska kukaan ihminen ei voi tehdä niitä tekoja, joita Sinä teet ellei Jumala ole hänen kanssaan.” Näettekö, hän tarvitsi opasta, vaikka hän oli tuon asian mestari. Hän oli seurakuntansa johtaja. Hänellä oli arvoa, ja hänellä oli–hänellä oli huomattavia asemia, ja hän oli merkittävä mies; epäilemättä, kunnioitusta kaikilta ihmisiltä kautta maan. Mutta, kun tultiin syntymiseen uudesti, hän tarvitsi Opasta! Niin mekin, kyllä, me tarvitsimme Opasta.

⁴⁴ Kornelius, hän oli suuri mies, kunnianarvoisa mies. Hän rakennutti kirkkoja. Hän kunnioitti juutalaisia, koska hän tiesi, että heidän uskontonsa oli oikea. Ja hän maksoi almuja, ja hän rukoili päivittäin, mutta kun Pyhä Henki tuli (jotakin oli lisätty seurakuntaan), hän tarvitsi Opasta. Jumala lähetti hänelle Pyhän Hengen. Hän lähetti Sen Pietarin hahmossa: “Sillä Pietarin vielä

puhuessa näitä sanoja, Pyhä Henki lankesi hänen päällensä.” [Tyhjä kohta nauhassa-toim.] Jumala käytti Opasta Pietarin kautta. Hän käytti sitä, koska hän opasti Korneliusta oikealle tielle. Ja hänen vielä puhuessa, Pyhä Henki lankesi noiden pakanoiden päälle. Sitten hän sanoi: “Voiko kukaan kieltää kastamasta vedellä näitä?” Näettekö, Opas yhä puhui, ei Pietari. Koska siinä oli joukko juuta... tai pakanoita, “epäpuhtaita, likaisia” hänelle, eikä hän edes tahtonut mennä. Mutta Opas sanoi: “Minä lähetän sinut.” Sinä teet asioita, joita et uskoisi tekeväsi, kun Opas saa täyden hallinnan, kun sinä sallit Hänen johdattaa sinua. Voi, kuinka ihanaa olla Pyhän Hengen johtamana. Hän on Opas. Selvä. Hän puhui Pietarin kautta ja sanoi hänelle mitä hänen piti tehdä. Sitten, kun he kaikki saivat Pyhän Hengen, hän sanoi: “Emme voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen, niin kuin mekin saimme alussa.” Ja heidät kastettiin Herran Jeesuksen Nimeen. No, kuka johti häntä tekemään sen? Hänessä oli Opas. Eikö Jeesus sanonut heille: “Älkää huolehtiko siitä, mitä te sanotte, sillä ette te itse puhu; Isä, joka asuu teissä, Hän hoitaa puhumisen.” Aamen.

⁴⁵ Eunukki, joka tuli Jerusalemissa. Ja Jumalalla oli maailmassa tuohon aikaan Opas, Pyhä Henki, ja Hänellä oli mies siellä, joka oli täytetty tällä Oppaalla. Hän ei ollut edes saarnaaja, hän oli vähän niin kuin diakonin tapainen. Ja hän oli siellä parantamassa sairaita ja ajamassa ja aiheuttaen suurta kohua, kaupungissa oli suuri ilo. Tuhansia ihmisiä oli kokoontunut hänen ympärilleen, ja Opas sanoi: “Jo riittää, lähdetäänpä takaisin tähän suuntaan.” Hän ei väitellyt Oppaansa kanssa.

⁴⁶ Älkää koskaan väittäkö Oppaanne sanaa vastaan. Seuratkaa Häntä. Jos ette, te tulette eksymään. Ja muistakaa, kun te jätätte Hänet, te olette oman onnenne nojassa, niinpä me haluamme pysyä lähellä Opasta.

⁴⁷ Niinpä tiellä, Hän sanoi: “Jätä tämä joukko nyt, Filippus, ja mene erämaahan, missä ei ole ketään. Mutta minä lähetän sinut sinne, ja kun pääset sinne, siellä on joku.” Täältä tulee yksinäinen eunukki, hän oli merkkimies kuningattarelle Etiopiassa. Hän oli siis tulossa, lukien Jesajan kirjaa. Ja Opas sanoi: “Mene vaunujen luo.”

Ja hän sanoi: “Ymmärrätkö sinä, mitä luet?”

⁴⁸ Hän vastasi: “Kuinka voin ymmärtää, kun ei ole ketään opastamassa minua?” Oi, että! Mutta Filippuksella oli Opas. Aamen. Opas. Älkää puhuko hänelle mitään uskonoppia, hän kertoi hänelle Oppaasta, Kristuksesta! Ja hän kastoi hänet siellä jossakin vedessä. Varmasti, niin oli. No, niin sitä pitää!

sama eläin. Se on puuma, sehän se todellisuudessa on. Sama kissa, suunnilleen yhdeksän jalkaa pitkä, painaa noin sataviisikymmentä – kaksisataa paunaa. Se meni tien yli, ja livautin pyssyn tosi vikkelästi, mutten tarpeeksi vikkelästi että olisin ehtinyt ampua sitä.

¹¹⁸ No, hyvä, minä livahdin kukkulan yli jahdaten sitä puumaa, tarkkailin lehtiä, mistä se oli mennyt, tähän tiedätte. Minä kuulin sen. Sillä on neljä jalkaa. Tiesin, ettei se ollut kaksijalkainen eläin, sen neljästä jalasta. Ja tiesin, ettei se ollut kauris, koska kauris tömistelee. Ja se livahdaisi tosi helposti, tuo kissa, tiedättehan, noin vain. Ja karhu kiertää jalkojaan kävellessään. Siispä minä tiesin, että se on puuma. Ja minä olin pölkyn takana enkä havainnut sitä, kunnes näin siitä vain vilauksen, se oli menetetty.

¹¹⁹ Ja tarkkailin missä se oli kosketanut lehtiä, tiedättehan, ylös vuoren huipulle saakka, ja alas tällä tavalla, enkä tarkkaillut tuota koko ajan lähestyvää pilveä, nähkääs, laskeutuvaa sumua. Pujahdin alas, menin suuren laakson läpi ja menin Giantsin metsään, seuraten sitä puumaa. Minä ajattelin: “Hetken päästä minä nappaan sen.” Näin paikan, ja kipaisin korkeammalle paikalle, ja katselin joka puolelle näin, ja kurkistelin, koetin nähdä sen; kuuntelin tosi tarkasti, ja tulin alas, livahdin alas taas. Voin kuulla pensaiden ryskyvän, kaukana edelläni, menossa pois päin. Nähkääs, se osui puihin ja meni puuhun ja hyppi puusta puuhun. Silloin tajusin, etten voinut jäljittää sitä sieltä. No voi, ajattelin, “Voi, sentään!”

¹²⁰ Ja aloin palailla kanjonille, ja sain vainun karhusta, vanhasta uroskarhusta. Ajattelin: “Nyt minä saan sen, pojat, sepä hyvä!” Vainusin taas, ja menin vähän etäämmäs, ja tarkkailin kaikenlaisia merkkejä ja kaikkea. En nähnyt mitään; käännyn takaisin, ja menin takaisin vuoren toiselle puolelle. Ja sitten aloin havaita, ilma oli tulossa vähän sumuiseksi. Ja minä sain vainun taas, se oli liikkeellä, jossakin. Minä sanoin: “Nyt, mitä tapahtui, tuuli tulee täältä, ja minä olen kulkenut ristiin rastiin ja tuuli tulee tästä toisesta suunnasta. Siispä minun on palattava sinne, missä haistoin karhun ensimmäistä kertaa, ja ottaa sieltä.”

¹²¹ Ja paluumatkallani, katsoin kanjonin yli, näin pensaiden liikkuvan. Ja katsoessani, jokin musta liikkui. Ajattelin: “Siinä se on.” Vetäisin panoksen pyssyyn, tosi vikkelästi, ja seisoin hiljaa. Ja kun se liikahti, se olikin oikein iso pukki, tosi iso yksilö. Ajattelin: “Sitähän minä halusinkin, joka tapauksessa.” Ammuin pukin.

¹²² Minä ajattelin: “No niin!” En ollutkaan huomannut, että se oli vähän niin kuin... Aikaa kun sain sen valmiiksi, katselin... Pesin käteni ja hoidin puukkoni, panin sen takaisin, ja ajattelin: “Ylistys Jumalalle! Kiitos Sinulle, Herra Jeesus, Sinä olet antanut talven ruuat. Ylistys Jumalalle!” Ja otin pyssyni. Ajattelin:

¹¹³ Missä, minä ja veli Fred Sothmann kävimme vähän aikaa sitten ja seisoi siellä. Pyhä Henki, minä olen nähnyt Hänen seisovan siellä, tuon keltaisen Valon liikuskelevan, pensaissa, ja Fred seisoi aivan siinä. Hän sanoi: “Tule tänne sivuun, haluan puhua sinulle. Huomenna”, ja sanoi, “Varo, sinulle on viritetty ansa.” Sanottiin: “Ole varuillasi!” Onko näin, veli Fred? Ja minä menin ja kerroin sadoille ihmisille sinä iltana, Vermontissa, sanoin: “Minulle on viritetty ansa; minä aion katsoa sen. Minä en tiedä, missä se on.” Ja juuri seuraavana iltana, se tuli, siinä se oli. Sanottiin: “Tässä on se ansa, joka on viritetty.” Kyllä vain. Mutta Pyhä Henki johdatti minua siihen, mitä piti tehdä. Ja voi, se meni aivan kohdalleen! Oi, monet teistä tietävät, mikä se oli. Minulla ei ole aikaa kertoa sitä.

¹¹⁴ Mutta seisoi tuossa paikassa silloin, alkoi tulla kylmä tuona päivänä. Hra. Denton oli tulossa seuraavana päivänä, sanoin: “Tiedätkö, rakas, olisi hienoa, jos saisit kotiin tuotavaksi ison pukin.” Minä sanoin: “Me teimme... minun oli säästettävä nämä pennit, ja me menimme vasta naimisiin.” Ja minä sanoin: “Me saamme talven ruuat, jos pääsen vähän metsästämään tänään.”

¹¹⁵ Ja vaimo sanoi: “Anna mennä Billy.” Hän sanoi: “Siis, muista sitten, sinä et ole ollut ennen näissä metsissä”, hän sanoi. Hän oli noin kahdenkymmenen viiden mailin päässä vuorilla, tiedätkö, ja hän sanoi: “Minä en tiedä tästä jutusta mitään.” Ja hän sanoi: “Niinpä minä olen...”

¹¹⁶ Minä sanoin: “No, siis, muistathan, kaksi vuotta sitten minä tapoin nuo kolme karhua. Se tapahtui aivan tuolla vuoren huipulla tuolla.” Ja minä sanoin: “Minä otan yhden ison pukin ja me saamme vähän karhu”, ja minä sanoin, “siinä meillä on talven ruoka.” No, sehän kuulostaa aika hyvältä, nimittäin. (Ja me poimimme mustikoita, ja saavutimme tavoitteemme sitä varten—sitä talvea varten; ja sitten Billy myi ne, ja Meda ja minä poimimme niitä koko iltapäivän sen jälkeen, kun selvisin partioimisesta.) Niinpä minä—minä sanoin: “Juu, minä otan kiväärini, olen menossa tänne.” Sanoin: “Täällä on kovasti peuroja, minä kyllä löydän yhden.” Ja minä sanoin: “Tiedätkö”, sanoin, “sitten minä nappaan sen.” Ja sanoin: “Me... Tulen takaisin hetken päästä.”

Hän sanoi: “Okei.”

¹¹⁷ No, kun lähdin, oli vähän matalapainetta. Ja te kaikki new hampshirelaiset, ja ihmiset Uudessa Englannissa, tiedätte, mitä se tarkoittaa, kun sumu laskeutuu, tai missä tahansa vuorilla, te ette tiedä missä te olette. Siinä kaikki. Te ette näe kättänne edessänne. Niinpä lähdin laskeutumaan pienen hakkuaaukean läpi, niin kuin, laskeuduin, ja menin harjanteen yli ja tulini ylös. Ja näin panterin, joksi te kutsutte sitä tässä maan kolkassa. Me kutsumme sitä, lännessä, puumaksi. Täällä sitä kutsutaan vuorileijonaksi. Se on

⁴⁹ Kun Israel lähti Egyptistä Luvattuun Maahan, II Moos. 13:21, Jumala tiesi, että he eivät olleet kulkeneet tuota tietä ennen. Se oli ainoastaan neljäkymmentä mailia, mutta silti he tarvitsivat jotakin kulkemaan kanssansa. He olisivat eksyneet. Niinpä, Hän, lähetti heille Oppaan. II Moos. 13:21, jotakin tämän tapaista: “Minä lähetän Enkelini teidän edellänne, Tulipatsaan, pitämään teidät tiellä”, opastamassa heidät tähän Luvattuun Maahan. Ja Israelin lapset seurasivat tuota Opasta, Tulipatsasta (öisin), Pilvenpatsasta päivällä. Kun Se pysähtyi, he pysähtyivät. Kun Se kulki, he kulkivat. Ja kun Hän sai heidät lähelle maata, eivätkä he olleet valmiita menemään, Hän johti heidät taas takaisin erämaahan. Hän ei suostunut menemään heidän kanssaan.

⁵⁰ Sitä se on tänään, seurakunta nykyisin. Epäilyksettä ei muuta kuin Jumalan pitkämielisyyttä tänään, niin kuin Nooan aikoina, seurakunnan olisi jo pitänyt panna lähtemään, jos se ja olisi ojentautunut ja pantu kuntoon. Mutta Hänen on johdattava meitä ympäri ja ympäri ja ympäri.

⁵¹ Vähänpä Israel tiesi, kun he huusivat nähdessään Egyptin kuolleet sotilaat, hukkuneet hevoset, faaraon vaunut kumollaan, he saivat voiton, Mooses Hengessä, lauloi Hengessä, Miriam tanssi Hengessä, ja Israelin tyttäret juoksentelivat sinne tänne pitkin rantapenkerettä huutaen ja tanssien, olevansa vain muutaman päivän päässä maidosta ja hunajasta. Vähänpä he tiesivät että se oli neljäkymmenen vuoden päässä, koska he alkoivat nurista Jumalaa ja Opasta vastaan.

⁵² Ja me löydämme itsemme samasta tilasta. Minä menen Shreveportiin tämän jälkeen. Ja Pyhä Henki lankesi kiitospäivänä, viisikymmentä vuotta sitten, Louisianassa, kiitospäivänä. Miten seurakunta onkaan mennyt alaspäin noista ajoista lähtien! Tajuatteko, että roomalaiskatolinen kirkko ja sen alkuaste oli helluntaiseurakunta? Se on totuus. Näin on. Se oli helluntaiseurakunta, mutta joidenkin itseriittoisten vaikuttajahahmojen alettua tulla mukaan, he alkoivat vaihtaa Kirjoituksia omiin traditioihinsa lisäsivät Siihen opinkappaleita ja niin edelleen. Ja katsokaapa mitä heillä on nyt, siinä ei ole häivääkään Kirjoituksia. Jotakin korvattiin jollakin muulla, leivänpala Pyhän Hengen tilalla. Uputus korvattiin pirkottelulla. “Herra Jeesus Kristus” korvattiin “Isällä Pojalla ja Pyhällä Hengellä.” Kaikki nämä Jumalan suuret määräykset, jotka asetettiin meille, ja ne ovat kaukana, kaukana, todella kaukana Kirjoitusten mukaisesta opista.

⁵³ Ja helluntai lankesi Louisianassa, viisikymmentä vuotta sitten. Ja jos se kestää toiset kaksisataa vuotta, se tulee olemaan vielä kauempana kuin katolinen kirkko on, jos se jatkaa lankeamistaan niin kuin se on tehnyt viimeiset viisikymmentä vuotta, koska aina vain lisäillään, jatkuvasti. Vanhanaikaiset saarnaajat ovat poissa. Katukokoukset, sellaisesta ei enää

kuule. Kaikki, mitä meillä on, on tukku Hollywoodia lisättynä siihen, leikkotukkaisia naisia sortsit päällä, meikattuina, ja kaikkea sellaista, ja kutsutaan itseänsä kristityksi. Joku pikku Ricky kitaroineen, juoksentelee edestakaisin, ja naiset niin kireässä leningissä kuin... aivan kuin joku nakkimakkara kuorestaan, kuori päällä, melkein, hytkeyn pitkin lavaa, tanssimassa korvakilluttimet roikkuen, ja tällöinen uutukainen "Maan-äiti"-kampaussäissä, ja sitten kutsutaan sitä kristillisyydeksi.

⁵⁴ Se mitä me tarvitsemme, on vanhanaikainen, Jumalan lähettämä tulikuuma uskonto, joka polttaa pois kaiken seurakunnan maailmallisuuden. Meidän täytyy palata Pyhään Henkeen ja tuleen, takaisin juttuun, joka polttaa pois kuonan, tuo takaisin vanhanaikaisen saarnaamisen, tekee taivaan korkeaksi ja helvetin kuumaksi, suoraksi kuin pyssyn piippu. Me tarvitsemme sellaista saarnaamista. Mutta jos te teette sen tänään, teidän seurakuntanne äänestää teidät ulos.

⁵⁵ Joskus seurakunta on johdattanut harhaan hyvät saarnaajat. Siksi minulla ei ole kirkkokuntaa. Minulla on yksi päämaja, se on taivaasta. Minne tahansa Hän lähettääkin, sinne minä menen. Mitä tahansa Hän sanookin, sen minä sanon. Me emme halua kirkkokuntaa. Silloin kun tämä seurakunta puhuu kirkkokunnasta, te olette samalla hetkellä menettäneet paimenenne. Minä en tule roikkumaan sen mukana edes viittä minuuttia. Jokainen seurakunta, joka kirkkokunnallistui, rupsahti, sanokaa minulle yksikin, joka ei -, ja sanokaa minulle yksikin, joka nousi uudelleen. Pyhä Henki lähetettiin johtamaan seurakuntaa, ei mikään miesjoukko. Pyhä Henki on kaikkiviisas. Ihmisistä tulee muodollisia, välinpitämättömiä.

⁵⁶ Jumala sanoi, että Hän lähettäisi ihmisille Oppaan, Hän johtaa heitä tiellä. Niin kauan kun he seurasivat Tulipatsasta, kaikki oli kunnossa. Hän johti heidät aivan Luvaton Maan porteille, ja sitten vain siihen asti Hänen oli määrä tulla. Sitten Joosua, suuri soturi, muistatko tuon päivän, kun hän sanoi ihmisille: "Pyhittäytykää, kolmantena päivänä Jumala aukaisee Jordanin täällä, ja me menemme yli." Kuunnelkaapa nyt, mitä hän sanoi (tästä minä pidän) Kirjoituksissa, hän sanoi: "Pysykää tiiviisti Arkin kannoilla, sillä te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin."

⁵⁷ Mikä Arkki on? Sana. Älkää kulkeko kirkkokunnallisia teitänne nyt, pysykää tiiviisti Arkin kannoilla, pysykää tiiviisti Sanan kannoilla, koska te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin. Ja, veli, jos koskaan on ollut aika, jolloin kristillisen seurakunnan pitäisi tutkia itseään, se on nyt. Me olemme nyt juuri siinä paikassa, missä tuo suuri kokous on meneillään Roomassa juuri nyt, eroja ollaan tekemässä, kirkkojen yhteenliittymää, kun kaikki nämä seurakunnat ovat liittyneet yhteen muodostaakseen pedon kuvan, aivan kuten

lisää yhdenkin sanan siihen, samoin häneltä otetaan pois hänen osuutensa Elämän Kirjaan."

¹⁰⁶ Siis, kuinka te korvaisitte jollakin Jumalan Sanan, ja sanoisitte, että Pyhä Henki johtaa teitä? Ei ole järkeä, eihän? Ei, varmasti. Ei ole.

¹⁰⁷ Hän on ollut minun Oppaani koko elämäni ajan. Hän on johdattanut minut Elämään. Hän johdatti minut Elämään, ja Hän on minun Elämäni. Ilman Häntä minulla ei ole elämää. Ilman Häntä en tahdo mitään muuta. Hän on minun kaikkeni kaikessa. Ahdistukseni hetkillä, Hän pitää minusta kiinni. Eilen Hän siunasi minua, tänään tehdään samoin. Mitä voin odottaa? Sama ikuisesti, ylistys Hänen Nimelleen! Aamen. Kyllä vain. Hän lupasi sen. Hän tekee sen. Hän on minun Elämäni, Hän on minun Oppaani, kaikki kaikessa. Olen luottanut Häneen. Minulla on ollut joitakin kovia koetuksia. Minä luotan Häneen meninpä minne tahansa. Minä haluan tehdä niin. Jos te menette pyykillä, te naiset, luottakaa Häneen. Jos menette keskikaupungille, luottakaa Häneen.

¹⁰⁸ Minulla oli aika, jolloin ajattelin, että olen aika hyvä metsämies, tiedättehän, metsästin aika lailla. Ja ajattelin: "Olen todella idioottivarma, kukaan ei tule... Minua ei voi eksyttää. Äitini oli puoli-intiaani, ja minä rakastin sitä. Oi kyllä! Minua ei voi saada eksymään metsässä, minä tiedän missä olen."

¹⁰⁹ Ja kuherruskuukaudellani, minä niin kuin petkutin hiukan vaimoa, minä sanoin hänelle: "Tiedätkö kultaseni, olisi hieno juttu mennä naimisiin kahdeskymmeneskolmas päivä lokakuuta." Koska silloin Jumala käski minun tehdä.

¹¹⁰ Ja minä ajattelin: "Siis, pikku häämatkalle, panin rahani säästöön, ja vien, hänet Niagaran putouksille, ja menen Adirondackiin ja metsästä vähän." Niinpä minä vein hänet ja Billyn, hän oli vielä aivan pikkuinen. Ja siis minun oli vietävä Meda häämatkalle, ja se olikin metsästysmatka, myös, tiedättehän. Niin—niinpä ajattelin, että niin pitää tehdä. Niinpä minä vein hänet, ja...

¹¹¹ Kirjoitin herra Dentonille, metsänvartijalle. Me olimme menossa Hurricane vuorelle. Ja minä sanoin: "Hra. Denton, menen ylös minä haluaisin metsästä vähän karhuja kanssanne tänä syksynä."

¹¹² Ja hän sanoi: "Okei, Billy, tule vain." Siis hän sanoi: "Minä olen siellä sinä-ja-sinä päivänä." No, vaimo ja minä tulimme sinne päivää liian aikaisin, ja Billy, niinpä mökki oli lukossa. Metsässä oli pikkuinen katos siellä takana.

¹⁰⁰ Se oli Jumalan menettelytapa. Sillä tavalla juttu on rakennettu. Sellainen on Hänen ohjelmansa. Hän ei voi muuttua siitä, koska Hän on ääretön. Aamen. Hän ei voi muuttua siitä; Hän on Jumala. Minä voin muuttua, minä olen mies. Sinä voit muuttua, sinä olet mies tai nainen. Mutta Jumala ei voi muuttua. Minä olen rajallinen; minä voin tehdä virheitä ja sanoa asioita väärin, kaikki me voimme. Mutta Jumala ei voi, ja olla Jumala. Hänen ensimmäinen päätöksensä on täydellinen. Tapa, jolla Jumala toimii näyttämöllä, on se, jolla lailla Hänen on toimittava joka kerta. Jos Hänet kutsutaan näyttämölle pelastamaan syntinen, Hän pelastaa hänet yhden jutun perusteella. Kun toisella kertaa syntinen tulee, Hänen on toimittava samalla tavalla, tai Hän toimi väärin, kun hän toimi ensimmäisellä kerralla. Aamen. Minä rakastan Häntä. Minä tiedän, että se on totuus.

¹⁰¹ Olen viisikymmentä kolme vuotias, saarnannut Evankeliumia täällä kolmenkymmenen kolmen ja puolen vuoden ajan, en ole koskaan nähnyt sen epäonnistuvan. Olen nähnyt Sitä testattavan seitsemän kertaa maailman ympäri, kaiken laisilla uskonnoilla ja kaikella muullakin, ennen niin paljon kuin puoli miljoonaa yhdellä kertaa, eikä Se koskaan ole epäonnistunut. Minä en puhu minkään kirjan perusteella, puhun kokemuksen perusteella, että tiedän, että Jumala seisoo Sanansa takana ja kunnioittaa sitä. Mutta Pyhä Henki vahvistaa Jumalan Sanan.

¹⁰² Johanneksen Evankeliumissa, I luvussa 1 jakeessa, hän sanoo: “Hän on Sana. Hän on Opas. Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme.” Että!

¹⁰³ Pietari johdatettiin sanomaan Ap.t. 2:38, kuinka ottaa vastaan Pyhä Henki, hän sanoi: “Katukaa, jokainen teistä, sitten ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntien anteeksi saamiseksi, ja sitten Opas vie teitä siitä eteenpäin.” Kyllä, se meidän pitää tehdä. Ensin katukaa syntejänne, epäuskoanne, että te ette ole uskoneet näitä asioita. Katukaa ja ottakaa kaste, ja sitten Opas tulee viemään teitä eteenpäin. Näettekö, se on teidän velvollisuutenne. Teidän velvollisuutenne on katua. Teidän velvollisuutenne on ottaa kaste. Silloin Oppaan velvollisuus on viedä teidät eteenpäin, johdattaa teitä voimasta tietoon, raittiuteen, kärsivällisyyteen, jumalisuuteen, ja veljelliseen rakkauteen, ja Pyhä Henki sinetöi teidät. Ymmärrätekö? Sitten te olette täysimittainen Jumalassa, todellinen Jumalan mies, todellinen Jumalan nainen, ankkuroituna Kristuksessa. Tätä minä rakastan: ankkuroituna Kristuksessa.

¹⁰⁴ Kyllä, Pyhä Henki johdatti Markusta, kirjoittamaan Markus 16, totta kai.

¹⁰⁵ Kun Johannes kirjoitti Ilmestyskirjan, häntä johdatettiin. Opas johdatti häntä. Opas johdatti näet sanomaan: “Joka ottaa siitä pois yhdenkin sanan, tai

Raamattu sanoo. Ja siinä sitä ollaan, todella kaikki on aivan ovella, ja ihmiset vain seuraavat uskontunnustusta. Teidän on parasta seistä Sanan takana! Sana johdattaa teidät yli, koska Sana on Kristus, ja Kristus on Jumala, ja Jumala on Pyhä Henki.

⁵⁸ Pysykää Sanan takana! Voi, kyllä vain! Pysykää tuon Oppaan mukana. Pysykää aivan Sen kannoilla. Älkää menkö Sen edelle, pysykää Sen takana. Antakaa Sen johtaa teitä, älkää te johtako Sitä. Antakaa Sen mennä.

⁵⁹ Joosua sanoi: “Siis, te ette ole milloinkaan ennen kulkeneet tätä tietä, te ette tiedä tästä tiestä mitään.”

⁶⁰ Siinä on tämän ajan ongelma. Te ette tarvitse opasta opastamaan teitä laveaa tietä. Voi, te tunnette kaikki kumat ja kaiken muun. Te tunnette kaikki tavat tehdä syntiä. Ei ole... Voi, te olette olleet pitkään mukana. Ei ole mitään tarvetta, että joku kertoisi teille siitä, te tunnette kaikki oikopolut. Näin on, joka synnin, te tiedätte siitä kaiken. Kenenkään ei tarvitse kertoa teille miten varastetaan, te osaatte sen. Kenenkään ei tarvitse kertoa teille kuinka kiroilla; te osaatte sen. Kenenkään ei tarvitse kertoa teille miten näitä pahoja asioita tehdään, koska se on pantu jokaiseen puuhun joka puolelle.

⁶¹ Mutta muistakaa, te olette kansa, joka on kristitty, te olette tulleet yli. Te olette toisessa maassa. Te olette syntyneet uudesti. Te olette Maassa, taivaallisessa Maassa. Te olette Luvatussa Maassa.

⁶² Te voitte katsoa, te tunnette tienne täällä päin. Oi, että, kyllä. Te osaatte kuinka-kuinka, kuinka pitää tietynlainen korttikäsi. Te tiedätte miten noppa, kun se pyörii, mitä se tarkoittaa, ja kaikkea sellaista. Mutta mitä tulee pyhityksen osaamiseen ja vanhurskauden ja Jumalan voiman, ja siihen, miten Pyhä Henki toimii ja mitä Se tekee, teidän on parasta pysytellä aivan Sanan takana, Oppaan. Ymmärrätekö? Te ette ole kulkeneet tätä tietä milloinkaan aikaisemmin.

⁶³ No, te sanotte: “Sepä oli fiksu mies, minulla–minulla on kaksi yliopiston loppututkintoa.” Parasta unohtaa se. Kyllä vain.

⁶⁴ “Minä olen käynyt seminaarin.” Parasta unohtaa se. Kyllä. Teidän on parasta pysytellä Oppaan kannoilla. Antakaa Hänen johdattaa teitä. Hän tuntee tien; te ette. Te ette ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin. “No, mutta”, sinä sanot, “he ovat.”

⁶⁵ Katsotaanpa ovatkohan. Jeesus sanoi: “Ne, jotka ovat menneet tätä tietä, nämä merkit seuraavat heitä. Minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä; tai nostavat käsin käärmeitä tai juovat jotakin kuolettavaa, se ei

vahingoita heitä. Jos he panevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” Useimmat torjuvat sen, kieltävät sen, sanovat, ettei se edes ole innoitettua. He eivät seuraa Opasta. He seuraavat ihmistekoista oppia. Teidän on parasta pysytellä aivan Sanan takana, koska te ette ole kulkeneet tätä tietä, ymmärrättehän.

⁶⁶ Mutta, te olette syntyneet uudesti, ja te olette syntyneet pyhyteen. Te ette ole kulkeneet tätä tietä ennen. Te olette kul-... Jos te kuljette tätä tietä, teidän on tultava pyhityksen läpi, koska on kyse uudesta Maasta, uudesta Elämästä, uudesta kansasta.

⁶⁷ Sinä tulet kirkkoon ja kuulet jonkun nousevat pystyyn, huutavan: “Kunnia Jumalalle! Halleluja!”

⁶⁸ No mutta, sinä sanot: “Voi minun päiviäni, tuota ei tehdä minun seurakunnassani! Minä nousen ja kävelen ulos!” Näettekö? Olkaa varovaisia.

⁶⁹ Pysykää Sanan takana, nyt, antakaa Oppaan johdattaa teitä. Hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen, ja paljastaa nämä asiat, joista minä olen puhunut teille. Hän näyttää teille sen. Hän kertoo teille tulevia asioita, ei kukaan muu, kuin Opas. Älkää menkö piispan tykö; menkää Oppaan tykö. Älkää menkö kenenkään muun tykö kuin Oppaan. Hän on Se, joka sen tekee. Jumala on järjestänyt teille Oppaan. Käyttäkää Jumalan tarjoamaa tietä.

⁷⁰ Nykyajan ongelma on, että ihmiset, jotka tulevat kirkkoon, istuvat vain muutaman minuutin, jotakin sellaista, mihin he eivät ole tottuneet, tapahtuu.

⁷¹ Minä ihailin tuota pikku naista erästä kylmän muodollisesta seurakunnasta, juuri rukoilin hänen puolestaan. Jumala tulee parantamaan tuon pikku naisen. Hän ei ymmärtänyt tätä. Hän ei tajunnut siitä mitään. Hän vain tuli, hän sanoi, ettei hän tajunnut. Mutta minä sanoin hänelle: “Tule tapaamaan minua.” Hän oli vähän arka ja vastahakoinen, mutta Opas jatkoi puhumista hänelle: “Jatka eteenpäin.” Hän tajusi sen. Siinä se on. Ymmärrätekö, Jumalalla on järjestetty tie.

⁷² Huomasitteko koskaan... Oletteko koskaan huomanneet villihanhien menevän yli, sorsien lähtevän etelään? No, muistatteko nyt, tuon vanhan pikku sorsan joka oli syntynyt eräällä lammella tuolla jossakin. Se ei tietänyt idästä, pohjoisesta ja etelästä. Se ei tiennyt mistään muusta kuin tuosta lammesta, joka oli tuolla ylhäällä vuorilla Kanadassa. Se ei ollut koskaan ollut poissa tuolta lammelta, mutta se oli syntynyt johtajaksi. Tuo pikku urossorsa oli syntynyt johtajaksi. Ja ensimmäiseksi eräänä yönä, kova lumisade tuli vuorenhuippujen yli. Mitä tapahtuu? Tuo kylmä tuulahdus kävi alas sinne toiselle puolelle. Voin

on Jumala lihaksi tulleen. Ei kolmas persoona; sama Persoona eri virassa. Ei kolmea Jumalaa, saman Jumalan kolme virkaa. Täsmälleen.

⁹⁶ Selvä, siis, Sananpaikka. Aina, kun Jumala järjestää, Hän järjestää parasta. Kun Jumala järjesti tavan lujittaa seurakuntaansa, Hän järjesti parasta. Kun Hän antoi Aadamille ja Eevalle, Eedenin puutarhassa, se, mitä Hän antoi heille, oli Hänen Sanansa. “Pysykää tämän Sanan takana, niin olette turvassa. Mutta jos te tulette pois Siitä, sinä päivänä, jona te syötte siitä, te kuolette.” Jumala ei ole koskaan muuttanut strategiaansa. Ja saatana ei ole koskaan muuttanut omaansa; siten, miten hän pääsi käsiksi Aadamiin ja Eevaan, hän pääsee käsiksi heihin tänään. Miksi? Yrittämällä selittää Sen pois. “Nythän, ei ole järkeenkäypää, että Jumala. No, Jumala on sanonut”, saatana sanoo, “Pyhä Jumala ei varmasti tee tällaista.” Takuulla Hän tekee, koska Hän sanoi, että tekisi!

⁹⁷ Ja mitä ihmiset sanovat tänään: “Hei, hetkinen! Sinä et usko siis, jos minä käyn seurakunnassa ja maksan kymmenykseni ja tee *siitä ja tätä*, niin heittäkö Jumala minut sinne?” Ellei ihminen ole syntynyt uudesti, hän ei edes ymmärrä Jumalan valtakuntaa! Ymmärrätekö? Ei mitään verukkeita! “No, tuo vanha miesparka, vanha naisparka, siinäpä vanha hyvä sielu.” Ainoa tapa kyetä näkemään Jumala, on syntyä uudesti. Siinä kaikki. Sillä ei ole väliä kuinka pieni, kuinka vanha, kuinka nuori, mitä he ovat tehneet, kuinka paljon he kävivät seurakunnassa, kuinka monta kirkkokuntaa he tuntevat, kuinka monia uskontunnustuksia he voivat lausua. Teidän pitää syntyä uudesti tai te ette ole edes perustalla, ensiksikin. Näin takuulla on.

⁹⁸ Niinpä, te tarvitsette Opasta. Hän opastaa teidät totuuteen, ja totuus on Sana. Hän opastaa teitä. Niin on aina ollut. Jumalan ei koskaan tarvitse muuttaa mitään, koska Hän on ääretön, ja tietää, mikä on parasta. Hän on kaikkialla läsnä oleva, Hän on kaikkietävä, Hän on–Hän on kaikkea. Niin on, Jumala on, niinpä Hänen ei tarvitse muuttua. Selvä.

⁹⁹ Hän on sen tien varmistaja, jota Hän teitä johtaa. Pyhä Henki, Opas, on saman Sanan vahvistaja, jota Hän opettaa. Siis, Luukasta johti suo sama Opas, sanomaan: “Menkää kaikkeen maailmaan, saarnatkaa Evankeliumia jokaiselle luodulle. Joka uskoo ja kastetaan pelastuu, se, joka ei usko, tuomitaan. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun Nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, ottavat käsin käärmeitä, juovat kuolettavia juttuja, panevat kätensä sairasten päälle ja ne tulevat terveiksi.” Ja Raamattu sanoo että: “He menivät kaikkialle”, Oppaan johdolla, nähkääs, “saarnasivat Sanaa, ja merkit seurasivat.” Mistä oli kyse? Opas vahvisti, että siinä oli totuus!

seurakuntaan, ja päästä sitten takaisin hyvään, joka on tulossa, näettekö, Opas johtaa, mikä ero siinä onkaan! Kyllä, “Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä, ja olemme tulleet palvomaan Häntä.”

⁸⁹ Joosua sanoi heille: “Nyt, seurakaa arkkia, sillä te ette ole koskaan olleet tällä tiellä aikaisemmin.” Jumala ei salli tuon arkin mennä minnekään muualle kuin oikeaan. Jokainen, seurasi sitä, ja se meni suoraan Jordanin yli.

⁹⁰ Samoin on tänään, Pyhän Hengen kautta. Kyllä vain. Ainoa asia, jonka me tiedämme, onko kyse Pyhästä Hengestä vai ei, me näemme Sen julki... julkitulon, julkitulot, jotka vahvistavat Jumalan Sanan.

⁹¹ Nyt, vähän aikaa sitten, eräällä joukolla veljiä oli verta ja öljyä, eikä siinä mitään, jos halutaan tehdä sillä tavalla. Minä... minulle se ei ole mikään vahvistus. Pitää olla Kirjoitusten vahvistus, näettekö, niin kauan kuin vahvistetaan sitä, mitä Jumala sanoi, kaikki on kunnossa. He sanoivat: “Tästä syystä sinulla on Pyhä Henki, sinulla on öljyä kädessäsi.” Siis, minä–minä en voi olla sen puolella. Näettekö? En usko, että tuolla öljyllä on mitään tekemistä sen kanssa. Ja jos tuo veri parantaa ja pelastus, mitä Jeesuksen Kristuksen verelle tapahtui. Jos tuo öljy parantaa, miten on Hänen haavainsa laita? Näettekö? Näettekö?

⁹² Minä haluan Oppaan tulevan, joka saa teidät Sanan totuuteen, silloin te tiedätte tulleenne nollatuksi, ja olette valmiita lähtölaskentaan. Näin on, valmistaudutte lentämään pois. Kyllä vain. Kyllä, mistä syystä? Opas on Se, joka tekee jutun todelliseksi.

⁹³ Minulla on Sananpaikka tässä, olin antanut nämä Sananpaikat, mutta haluan lukea tämän. Se on toinen Pietarin kirje, 1. luku, 21. jae.

Sillä... ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalta.

⁹⁴ Miten profetia tulee? Ei ihmisen tahdon kautta, kirkkokunnallisten oppien - , vaan Jumalan tahdosta, kun Pyhä Henki liikutti pyhiä miehiä. Hän on aika ollut Jumalan Opas. Se oli Pyhä Henki, joka oli tuossa Tulipatsaassa, jokainen tietää, että kyse oli Kristuksesta. Mooses luopui Egyptistä, hän katsoi Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin. Kristus oli tuo Yksi. Siis, kun ihmiset seisoivat siellä ja sanoivat: “Jaa, sinä sanot olevasi... Oho, et ole yli viittäkymmentä vuotta vanhempi, ja sanot nähneesi Aabrahamin?”

⁹⁵ Hän sanoi: “Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN.” MINÄ OLEN oli tuo, joka tapasi Mooseksen Tulipatsaassa palavassa pensaassa. Kyllä vain. Hän

kuvitella hänen hytisevän ja sanovan: “Äiti, mitä tämä tarkoittaa?” Näettekö, se ei ollut tuntenut tuollaista kylmää säätä aiemmin. Se alkoi tehdä havaintoja ympäristöstään, se alkoi havaita lammen partaita joka puolella, se alkoi jäätyä, lampeen alkoi tulla jäätä. Se ei ymmärtänyt, mutta yhtäkkiä... Se oli syntynyt oppaaksi tuolla sorsaparvelle. Se ryntää suoraan tuon lammen keskelle, kun hänelle välähtää se. Sitä voidaan kutsua miksi hyvänsä. Me kutsumme sitä innoitukseksi, tai sitä voidaan kutsua, no, vain vaistoksi, mitä se sitten onkaan. Se vetää suoraan sen lammen keskelle, pistää tuon pikku tööttinsä suoraan pystyyn, ja panee että: “Kvaak,-kvaak, kvaak-kvaak!” Ja joka pikku sorsa tuolla lammella tulee suoraan sen luo. Miksi? Ne tuntevat johtajansa, juuri siitä, miten se äänтелеe.

⁷³ “Jos torvi antaa epävarman äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?” Oikein. Kuka voi valmistautua taisteluun, jos pasuuna antaa epäselvän äänen?

⁷⁴ No, jos tuo pikku sorsa antaa epäselvän törähdyksen, kuka silloin valmistautuu lentoon? Tuo vanha pikku sorsa pistää nokkansa ylös siellä, ja kailottaa: “Kvaak,-kvaak, kvaak-kvaak!” Siinä sitä ollaan. Mikä juhla niillä onkaan, aivan siinä lammen keskellä, se vain jatkuu, jatkuu ja jatkuu. Hetken päästä, se tuntee jonkin liikahtavan itsessään, sen on lähdettävä. Se laskee pienet siipensä, ja lentää pois tuolta lammelta, nousee ilmaan ja kiertää viisi kertaa ympäri, ja lähtee niin suoraa tietä Louisianaan kuin vain voi, ja jokainen sorsa perässään. “Kvaak-kvaak, kvaak-kvaak”, täältä sitä tullaan. Miksi? Se on opas! Aamen! Sorsat tuntevat oppaansa, seurakunta ei. Kyllä, se tietää mitä tehdä.

⁷⁵ Katsokaapa noita vanhoja hanhia, suoraan Alaskasta. Siis, siinä on vanha uroshanhi, joka aina johtaa niitä, ja noiden hanhien on käytävä läpi tuo uros todella hyvin. Niiden on tiedettävä, mistä tuo uroshanhi puhuu. Luitteko siitä *Look*-lehdestä tässä nelisen vuotta sitten, missä vanha uroshanhi ei kerran tiennyt, mihin oli menossa, ja se johti yhtä hanhilaumaa Englantiin saakka? Näin on. Niiden ei tiedetä olleen ennen Englannissa. Miksi? Ne eivät ollenkaan huomioineet johtajaansa. Tuo vanha uros ei tiennyt, mihin oli menossa. Ja nyt ne ovat siellä, eivätkä pääse takaisin.

⁷⁶ Tämä on juuri se, mikä monia näitä hanhia nykyisin vaivaa, silti ne parveilevat. Ne sanovat, että *Look*-lehti sanoi, että nämä hanhet parveutuivat ja lensivät ulkomaille Englantiin, mutta ne eivät tiedä, miten tullaan takaisin. Tällä lailla se menee joidenkin näiden *hanhien* kanssa, minun tietääkseni. Sinulla on parvi, ja pitkitettyä kokousta, ja herätyssaarnaajia mukana jotka saarnaavat hetkisen, mutta sinä et tietä, mihin te olette menossa. Parveillaan sinne tänne, koska teillä on joku uroshanhi johtamassa pois kirkkokunnalisiin juhliin; eikä takaisin Jumalan Sanaan, takaisin Pyhän Hengen kasteeseen. Ja

sitten me vielä ihmettelemme, miksei meidän päivinämme ole herätystä. Ymmärrätekö? Teidät on saatava tuo varma ääni! Se ääni on Evankeliumin pasuuna, joka henkäilee Evankeliumia, jokaisen Jumalan Sanan. Ei uskonoppeja, ei kirkkokuntia; vaan Raamattua, Pyhää Henkeä. “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Ymmärrätekö? Ja siinä sitä mennään pitkin katua.

⁷⁷ Eräs vanha uroshanhi kerran, sanotaan, sai parven tapetuksi, yrittäessään lennättää niitä pimeyden läpi, eikä tiennyt, mihin oli menossa, itse, ja ne kaikki iskeytyivät vuoriin siellä, ja jotkut niistä hajosivat, räiskähtivät. Todella! Olisi pitänyt tuntea heidän varma äänensä. Tuo vanha sorsa, jos sillä on varma ääni ja kaikki tuntevat sen, pidetään pikku parveutumisjuhla ja pois vain etelään ne lähtevät. Mitä varten ne menevät sinne? Missä ei ole kylmä.

⁷⁸ Siis, jos Jumala antaa sorsalle sen verran järkeä ymmärtää kuinka vältellä kylmää, kuinka Hänen pitäisikin olla antanut sitä seurakunnalle. Jos sorsa kykenee tekemään sen vaistollaan, entä Pyhä Henki seurakunnassa? Sen pitäisi johdattaa meidät vanhoista muodollisuuksista ja opeista ja asioista suurenmoiseen ihanaan Pyhän Hengen kasteeseen. Se tuo voiman, tiedon, kärsivällisyyden, jumalisuuden, ja Pyhän Hengen. Sillä tavalla todellinen Pyhä Henki johdattaa, koska se ei hengitä mitään muuta kuin Evankeliumia, vain Jumalan Sanaa. Takuulla, te tarvitsette Oppaan!

⁷⁹ Kun, itämaan tietäjät, he eivät tienneet mitään Jumalasta. He olivat–olivat taikojentekijöitä, taikureita. He olivat kaukana itämailla. Tiedättehän, Raamattu sanoo: “Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä, tulemme palvomaan Häntä.” He olivat lännestä, katsoivat itään ja näkivät Hänen tähtensä... tai katsoivat länteen, he olivat idässä. Me olimme idässä ja näimme Hänen tähtensä lännessä. Ymmärrätekö? “Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä.” Ja, nähkääs, he olivat idässä. “Kun me olimme idässä me näimme tähden, ja me tulimme palvomaan Häntä.”

⁸⁰ Minä voin kuvitella noiden heppujen valmistautuvan lähtöön. Voin kuvitella yhden heidän vaimoistaan sanovan: “Hei, kaikki on pakattu, mutta missä on sinun kompassisi?”

Hän vastaa: “Minä–minä en käytä kompassia tällä kertaa.”

⁸¹ Hän sanoo: “Kuinka aiot päästä vuorien yli?” Muistakaapa, heidän täytyi ylittää Tigris-joki ja tulla tasankojen yli ja, no, heillä oli kahden vuoden matka kameliensa selässä. Miten he aikoivat tehdä sen? Hän sanoi: “No, te ette ota edes kompassia.”

Hän sanoi: “Emme.”

“Miten te menette?”

⁸² “Minä menen Jumalan järjestämää tietä. Tuo tähti johdattaa minut tuon Kuninkaan luo.” Siinä se.

⁸³ “Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä, ja seuranneet sitä koko matkan tänne länteen, palvoaksemme Häntä. Missä Hän on?” He seurasivat Jumalan järjestämää tietä. He joutuivat siellä hetkeksi koko joukon uskontunnustuksia sitomiksi. He saapuivat pitkin Jerusalemiin ja alkoivat kulkea ja poikin katuja, nuo mitä hienoimmin pukeutuneet ihmiset, sanoen: “Missä Hän on? Missä on tuo äsken syntynyt juutalaisten Kuningas?” No, se oli pääpaikka, joka oli Jerusalem. Varmasti suuren seurakunnan pitäisi tietää siitä. “Missä Hän on? Missä on tuo äsken syntynyt juutalaisten Kuningas? Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä, me tulimme palvomaan Häntä. Missä Hän on?”

⁸⁴ Kun he menivät pastori *Sen-ja-sen* luo, ja ylipappi *Sen-ja-sen*, kukaan heistä ei tiennyt siitä mitään. “Oho, on vastasyntynyt juutalaisten Kuningas, missä Hän on?” Sitä ei tiedetty.

⁸⁵ Mutta ulkona oli joukko paimenia mäenrinteellä, jotka saivat heidät oikealla hetkellä, kyllä vain, koska he olivat tulleet Jumalan järjestämää tietä.

⁸⁶ Niin he pysyivät siellä, ja hän sanoi välittömästi: “Minäpä sanon, mitä meidän pitäisi tehdä, meidän pitää järjestää johtokunnan kokous.” Niin he kutsuivat koolle Sanhedrin neuvoston, ja–ja ajattelivat olivatko he kuulleet siitä mitään. “Ei, me emme tiedä siitä mitään.”

⁸⁷ Tänään on sama juttu. Ihmiset eivät tiedä mitään tästä Oppaasta, Pyhästä Hengestä, joka parantaa, täyttää, pelastaa, tulee jälleen. Opas, joka kertoi meille kaikki nämä asiat, jotka tapahtuisivat, tässä me olemme aivan niiden keskellä. Sydämen ajatusten erottaja; ihmiset eivät tiedä siitä mitään, he kutsuvat sitä henkiseksi telepatiaksi tai joksikin. He eivät tiedä, mitä sanoa siitä.

⁸⁸ No niin, näettehän, nuo viisaat miehet, niin kauan... Muistakaa, kun he saapuivat Jerusalemiin, tähti katosi. Ja niin kauan kuin te odotatte oppien ja kirkkokunnallisten miesten johtavan teitä Jumalan tykö, Jumalan apu jättää teidät. Mutta kun he kyllästyivät siihen, ja jättivät heidät, jättivät noiden juutalaisten opit ja kirkkokunnat ja lähtivät pois Jerusalemistä, tuo tähti ilmestyi taas, ja lähtivät ylen suuresti ihastuksissaan. He näkivät Oppaan jälleen! Oi, kuinka onkaan, mennä ensin johonkin kylmään ja muodolliseen